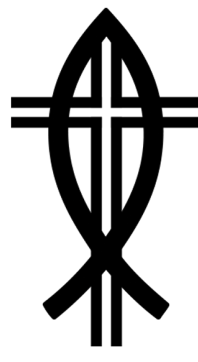

● For private circulation only

கிநிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

<https://christianhistoricalsociety.in/>

Book Post

சுவடுகள்

● ஜூன் 2025

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● இதுதான் 61

‘பிதாக்களின் கிரியைகளை அறிந்து - விசுவாச சுவடுகளைப் பதிப்போம்!’

- பூர்வ பிதாக்களின் விசுவாசப் பயணங்கள்,
- திருச்சபையின் சாட்சிகள்,
- மறைபணியாளர்களின் அர்ப்பணிப்புகள்,
- ...

[www.christianhistoricalsociety.in](https://christianhistoricalsociety.in)

[www.christianhistoricalsociety.in](https://christianhistoricalsociety.in)

ஆறாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் வரலாற்றுப் பயணம்

6
ஆண்டில்...

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களே, வாசக நெஞ்சங்களே,

'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' மாத இதழின் ஆறாம் ஆண்டு துவக்கத்தை மகிழ்வுடன் உங்கள் அனைவருடனும் பகிக்கிறோம்.

பூர்வ பிதாக்களின் விசுவாசப் பயணங்கள், திருச்சபையின் சாட்சிகள், மறைபணியாளர்களின் அர்ப்பணிப்புகள்-இவை அனைத்தையும் தொகுத்து, கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக இந்த இதழ், நம் வரலாற்றின் ஜீவசாட்சியாக விளங்கியுள்ளது. இது ஒரு தனிநபரின் முயற்சி அல்ல - உங்கள் ஜெபங்கள், ஆதரவு, ஆர்வம் என்பவையே இந்த பயணத்தின் தூண்கள். வரலாற்று நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத் திட்டமும் இறுதிக்கட்டத்தை எட்டியுள்ளது; விரைவில் திறப்புவிழாவுக்கான தகவல்களோடும் சந்திப்போம்.

இந்த ஆறாம் ஆண்டின் துவக்கத்தில், உங்கள்முன் சில அன்பான வேண்டுகோள்களை வைக்கிறேன்:

1. **ஜெபியுங்கள்:** நமது சங்கத்தின் அனைத்துப் பணிகளுக்காகவும், குறிப்பாக அருங்காட்சியகப் பணிகள் விரைவில் நிறைவுற்று, கர்த்தர் சித்தம் கொண்ட நாளில் திறக்கப்படவும் உங்கள் குடும்ப ஜெபங்களில் எங்களை நினைவுகூருங்கள்.
2. **பரிந்துரையுங்கள்:** கிறிஸ்தவ வரலாற்றை அறிய ஆவலுள்ள உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் திருச்சபை அன்பர்களுக்கு இந்த ஆய்விதழை அறிமுகப்படுத்துங்கள்.
3. **ஆதரியுங்கள்:** இந்த வரலாற்றுப் பயணம் தடையின்றித் தொடர, உங்கள் சந்தாக்களைப் புதுப்பித்தும், தாராளமான நன்கொடைகளை வழங்கியும் இந்த இறை ஊழியத்தைத் தாங்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

உங்கள் ஒவ்வொருவரின் பங்களிப்பும், நம் வரலாற்றைப் பாதுகாக்கும் புனிதமான விதை. அது நிச்சயம் வரும் தலைமுறைகளில் செழிப்பான விருட்சமாக வளரும். தொடர்ந்து இணைந்து பயணிப்போம், வரலாற்றின் சுவடுகளைப் பதிப்போம்.

வரலாற்றை உயிர்ப்பிப்போம்! தலைமுறைகளுக்குப் ஒளியாக வாழ்விக்கிறோம்!

Contact Us

பதிப்பாசிரியர்,

Manna Selvakumar

**கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001**

மன்னா செல்வகுமார்

ஆசிரியர்

சுஜித் ரெக்ஸ்

வடிவமைப்பு

+91 9176780001

www.christianhistoricalsociety.in

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு, சந்தா விபரங்கள் இதழின் உள்ளே,

அணைக்கட்டு, காதல், மரணம்: ஒரே கல்லில் எழுதப்பட்ட திருவேறுகதைகள்!

மன்னா செல்வகுமார்

வரலாறு என்பது வெறும் புள்ளிவிவரங்களும், ஆண்டுகளும் மட்டுமல்ல. அது மனிதர்களின் வியர்வை, கண்ணீர், தியாகம் மற்றும் அன்பால் எழுதப்பட்ட உயிருள்ள காவியம். தென்னிந்தியாவின் திருநெல்வேலி மற்றும் தூத்துக்குடி மாவட்டங்களில், அதிகம் அறியப்படாத இரண்டு கல்வெட்டுகள், ஒரு மாபெரும் பொறியியல் சாதனையையும், ஒரு ஆழ்ந்த தனிப்பட்ட துயரத்தையும் ஒருசேர நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

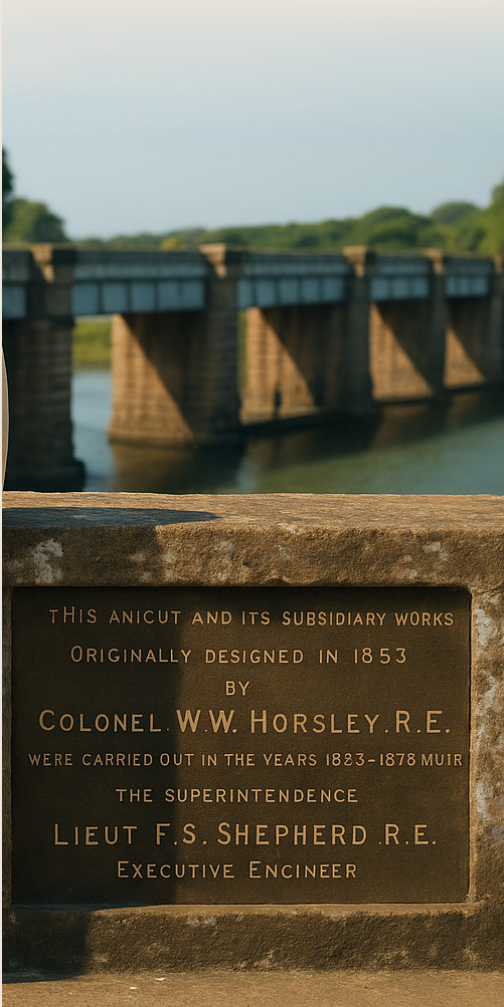
பொறியியல் பெருமை பேசும் திருவைகுண்டம் அணைக்கட்டு

முதலில், தாமிரபரணியின் குறுக்கே கம்பீரமாக நிற்கும் திருவைகுண்டம் அணைக்கட்டிற்குச் செல்வோம். அங்குள்ள பழமையான கல்வெட்டு ஒன்று இவ்வாறு கூறுகிறது:

“This Anicut and its subsidiary works
originally designed in 1853 by
Colonel W. H. Horsley, R.E.
were carried out in the years 1869-1873
under the superintendence of
Lieut. F. S. Shepherd, R.E.,
Executive Engineer.”

பொருள்: ‘இந்த அணைக்கட்டும் அதன் துணைக்கட்டமைப்புகளும், 1853-ல் கர்னல் W. H. ஹார்ஸ்லி அவர்களால் முதலில் வடிவமைக்கப்பட்டு, 1869 முதல் 1873 வரையிலான ஆண்டுகளில், நிர்வாகப் பொறியாளர் லெப்டினன்ட் F. S. ஷெப்பர்டு அவர்களின் மேற்பார்வையில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.’

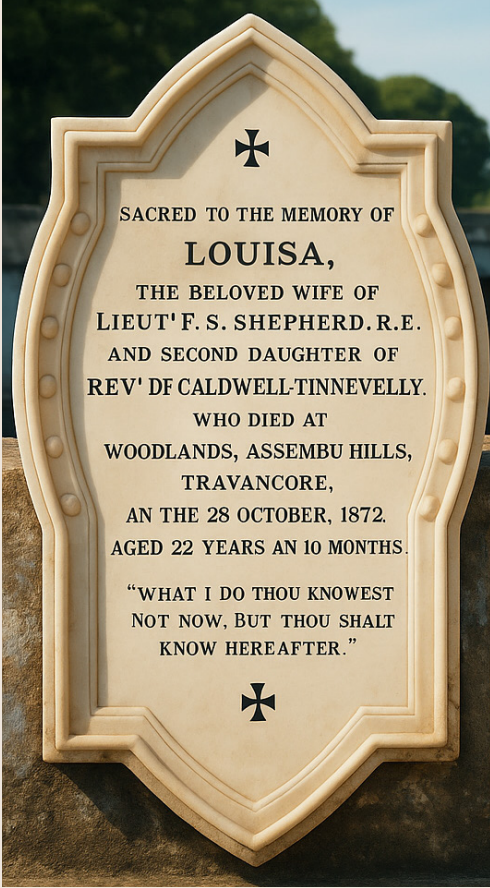
இந்தக் கல்வெட்டு, தென்னக விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்திய ஒரு முக்கிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் சரித்திரத்தைப் பறைசாற்றுகிறது. லெப்டினன்ட் F. S. ஷெப்பர்டு என்ற பிரிட்டிஷ் ராயல் இன்ஜினியரின் கடின உழைப்பையும், நிர்வாகத் திறமையையும் இது நமக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

காதலும், இழப்பும் சொல்லும் இடையன்குழ நனைவுக் கல்வெட்டு

இப்போது, நம் பயணத்தை திருநெல்வேலி மாவட்டம், இடையன்குடியில் உள்ள ஒரு பழமையான ஆலயத்திற்குத் திருப்புவோம். அங்கே, ஒரு வெண் சலவைக்கல், ஒரு நெஞ்சை உருக்கும் சோகக் கதையை மௌனமாகச் சுமந்து நிற்கிறது:

“SACRED TO THE MEMORY OF LOUISA,
The beloved wife of Lieut. F. S. Shepherd. R.E.
and second daughter of the Rev. Dr. Caldwell, Tinnevely,
who died at Woodlands, Asambu Hills, Travancore
on the 28 October, 1872, aged 22 years and 10 months.”

பொருள்: 'லெப்டினன்ட் F. S. ஷெப்பர்டு அவர்களின் அன்பு மனைவியும், திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த வணக்கத்துக்குரிய டாக்டர் கால்டுவெல் அவர்களின் இரண்டாவது மகளுமான லூயிசாவின் புனித நினைவாக. இவர், திருவிதாங்கூர், அசம்பு மலைப் பகுதியில் உள்ள உட்லண்டஸ் என்ற இடத்தில், 1872 அக்டோபர் 28 அன்று, தனது 22 வயது 10 மாதங்களில் காலமானார்.'

இந்தக் கல்வெட்டு, திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் டாக்டர் ராபர்ட் கால்டுவெல் அவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. அவரது மகள் லூயிசா, இளம் வயதிலேயே, திருமணம் முடிந்து கணவருடன் வசித்தபோது மரணமடைந்த துயர நிகழ்வை இது பதிவு செய்துள்ளது.

வரலாற்றின் கண்ணிகள் இணையும் புள்ளி

இந்த இரண்டு கல்வெட்டுகளையும் இணைக்கும் அந்த ஒற்றைப் பெயர்: லெப்டினன்ட் F. S. ஷெப்பர்டு. ஆம், திருவைகுண்டம் அணைக்கட்டைக் கட்டிய அதே பொறியாளர்தான், தனது இளம் மனைவியை இழந்த துயருற்ற கணவர்.

சிந்தித்துப் பாருங்கள்! 1869-ல் அணைக்கட்டுப் பணியைத் தொடங்கிய ஷெப்பர்டு, அதன் கட்டுமானப் பணிகள் உச்சத்தில் இருந்த 1872-ஆம் ஆண்டில், தனது அருமை மனைவியை இழந்துள்ளார். ஒருபுறம், ஒரு பிரம்மாண்டமான பொதுப்பணித் திட்டத்தை வழிநடத்தும் பெரும் பொறுப்பு; மறுபுறம், தாங்க முடியாத தனிப்பட்ட இழப்பு. இந்த இரண்டுக்கும் இடையில் அவர் பட்ட வேதனையை வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாது.

லூயிசாவின் நினைவுக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள அந்த வேதாகம வசனம், இந்தச் சூழலில் இன்னும் ஆழமான அர்த்தம் பெறுகிறது:

“What I do thou knowest not now, but thou shalt know hereafter,” (John 13:7)

‘நான் செய்கிறது இன்னதென்று நீ இப்பொழுது அறியாய், இனிமேல் அறிவாய்.’

இந்த வசனம், ஷெப்பர்டின் துயரத்தின் வடிகாலாகவும், அவரது நம்பிக்கையின் சான்றாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன?

இந்தக் கல்வெட்டுகள் வெறும் கற்கள் அல்ல; அவை நமது மரபின் சான்றுகள்.

1. பாதுகாப்பு: திருவைகுண்டம் அணைக்கட்டில் உள்ள கல்வெட்டு, காலப்போக்கில் சிதைந்து வருகிறது. இதனை இந்தியத் தொல்லியல் துறை (ASI) தனது பாதுகாப்பின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும்.
2. விழிப்புணர்வு: பொதுமக்கள் மற்றும் வரலாற்று ஆர்வலர்கள் இணைந்து இதனைச் சுத்தம் செய்து, அதன் முக்கியத்துவத்தை விளக்கும் தகவல் பலகையை நிறுவ வேண்டும்.
3. மரபுச் சுற்றுலா: இந்த இடங்களை ஒரு மரபுச் சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றுவதன் மூலம், நமது அடுத்த தலைமுறைக்கு இந்த வரலாற்றைக் கொண்டு செல்ல முடியும்.

டாக்டர் கால்டுவெல்லின் குடும்பம், மொழி ஆய்வு மற்றும் சமயப் பணியோடு, தென்னிந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கும் பாங்களித்துள்ளது என்பதற்கு இந்தக் கல்வெட்டுகளே சாட்சி.

இந்த வரலாற்றுப் பதிவைப் பகிர்வதன் மூலம், இந்த மௌன சாட்சிகளின் கதையை உலகறியச் செய்வோம். நமது முன்னோர்களின் தியாகத்தையும், உழைப்பையும் போற்றிப் பாதுகாப்போம்.

அடிமைகளின் வேதாகமம்

மனித நாகரிகத்தின் பக்கங்களில் படிந்துள்ள கறைகளில் மிகவும் ஆழமானது அடிமைத்தனம். இது பல்வேறு காலகட்டங்களில், வெவ்வேறு சமூகக் கட்டமைப்புகளில் கோலூன்றி, எண்ணற்ற மனிதர்களின் வாழ்வை இருளாக்கி, அவர்களின் கனவுகளைச் சிதைத்தது. இந்த மனிதாபிமானமற்ற முறையை நியாயப்படுத்தவும், அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களை ஆவிக்குரிய ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தவும் பல்வேறு தந்திரோபாயங்கள் கையாளப்பட்டன. அத்தகைய உத்திகளில் முதன்மையானதும், சர்ச்சைக்குரியதும்தான் **“அடிமைவேதாகமம்”** என்று பரவலாக அறியப்பட்ட, திருத்தப்பட்ட வேதாகம பதிப்பு. இந்தக் கட்டுரை, அடிமை வேதாகமத்தின் வரலாற்று வேர்கள், அதன் உள்ளடக்கத்தில் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள், இந்த மாற்றங்களுக்குப் பின்னால் இருந்த இறையியல் மற்றும் கருத்தியல் உந்துதல்கள், இது அடிமை சமூகத்தில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டது, மற்றும் இது பிரதிபலிக்கும் அடக்குமுறையின் நுட்பமான கருத்தியல் வலைப்பின்னல் ஆகியவற்றை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்கிறது. இது வரலாற்றை மட்டும் பேசுவதல்ல, மாறாக, ஆவிக்குரிய நூல்கள் எப்படி அதிகாரத்தின் கருவிகளாக மாற்றப்படலாம் என்பதற்கான ஒரு எச்சரிக்கை மணியாகவும் ஒலிக்கிறது.

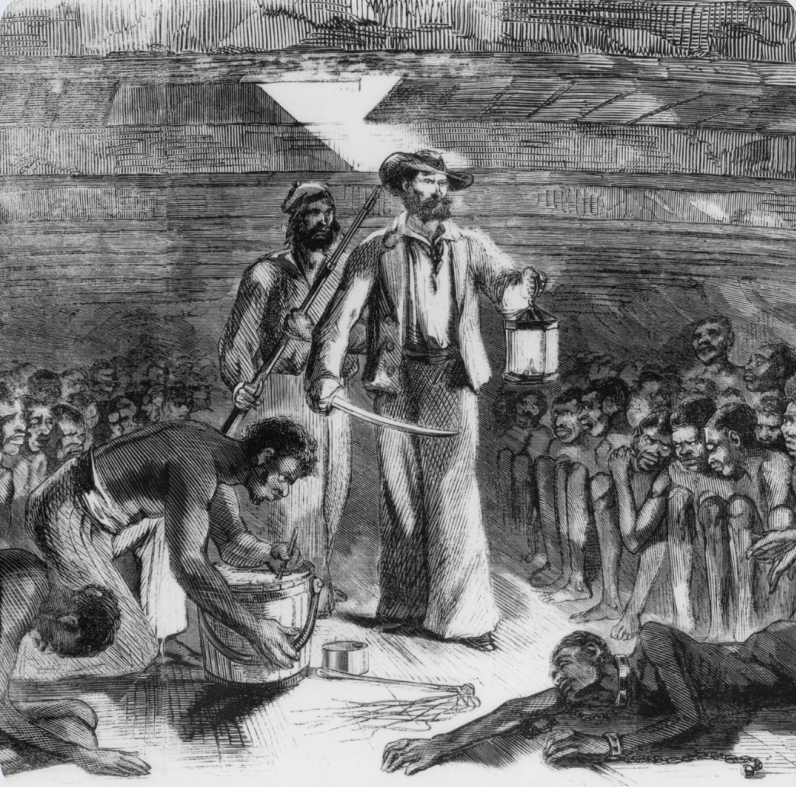
அடிமை வேதாகமத்தின் தோற்றம்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்கள், குறிப்பாக கரீபியத் தீவுகளில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கீழ், ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து மனிதர்களை வலுக்கட்டாயமாகப் பெயர்த்து, அடிமைகளாகப் பயன்படுத்தும் கொடூரம் அதன் உச்சகட்டத்தில் இருந்தது. ‘புதிய உலகிற்கு’ கொண்டுவரப்பட்ட இந்த ஆப்பிரிக்கர்கள், கரும்புத்

SELECT PARTS
OF THE
HOLY BIBLE,
FOR THE USE OF THE
NEGRO SLAVES,
IN THE
BRITISH WEST-INDIA ISLANDS.

London:
PRINTED BY LAW AND GILBERT,
St. John's Square, Clerkenwell.
1807.

தோட்டங்களிலும், பிற கடின உழைப்பு தேவைப்படும் இடங்களிலும் தங்கள் குருதியையும் வியர்வையையும் சிந்தினர். இவர்களின் உழைப்பு, காலனித்துவப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்கியது. இந்த அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களை மதம் மாற்றுவதும், அவர்களைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதும் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களுக்கும், தோட்ட

உரிமையாளர்களுக்கும் பெரும் சவாலாகவே நீடித்தது. அடக்குமுறைமிகுந்த சூழலில், அடிமைகளின் கிளர்ச்சிகளும், தப்பி ஓடும் முயற்சிகளும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்தவண்ணம் இருந்தன. இந்தச் சிக்கலான பின்னணியில்தான், அடிமைகளுக்கென பிரத்யேகமாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு வேதாகம பதிப்பை உருவாக்கும் எண்ணம் முளைவிட்டது.

'Parts of the Holy Bible, selected for the use of the Negro Slaves, in the British West-India Islands' (பிரிட்டிஷ் மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் உள்ள நீக்ரோ அடிமைகளின் பயன்பாட்டிற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த வேதாகமத்தின் பகுதிகள்) என்ற நீண்ட பெயருடன், 1807 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் இந்தப் பதிப்பு முதன்முதலில் வெளிச்சத்தைக் கண்டது. இதன் பின்னணியில் இயங்கிய முக்கிய சக்தி, 'சொசைட்டி ஃபார் தி கன்வர்ட்ஷன் ஆஃப் நீக்ரோ ஸ்லேவ்ஸ்' (Society for the Conversion of Negro Slaves - நீக்ரோ அடிமைகளை மதம் மாற்றுவதற்கான சங்கம்) என்ற அமைப்பாகும். இந்த சங்கத்தில் செல்வாக்கு மிக்க தோட்ட உரிமையாளர்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் இங்கிலாந்து திருச்சபையைச் சேர்ந்த குருமார்கள் முக்கிய அங்கம் வகித்தனர். அவர்களின் முதன்மை நோக்கம், அடிமைப்படுத்தப்பட்ட ஆப்பிரிக்கர்களுக்கு கிறிஸ்தவ மதத்தின் போதனைகளை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களை அமைதியானவர்களாகவும், தங்கள் எஜமானர்களுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிபவர்களாகவும் மாற்றுவதே ஆகும். அடிமைகளின் சுதந்திர வேட்கையையும், சுயமரியாதையையும், விடுதலைக்கான ஏக்கத்தையும் ஆவிக்குரிய தளத்தில் மழுங்கடிப்பது இதன் ஆழமான உள்நோக்கமாக இருந்தது. அடிமைத்தனத்தின் கொடூரமான யதார்த்தத்தை தெய்வீக அங்கீகாரத்துடன் மூடிமறைக்கும் ஒரு

முயற்சியாகவும் இது பார்க்கப்பட்டது.

இந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள், கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்புவதை ஒரு மனிதாபிமான செயலாகவும், 'காட்டுமிராண்டித்தனமான' ஆப்பிரிக்கர்களை 'நாகரிகப்படுத்தும்' முயற்சியாகவும் சித்தரிக்க முயன்றனர். ஆனால், அதன் ஆணிவேர், பொருளாதார லாபத்தையும், சமூகக்கட்டுப்பாட்டையும் உறுதி செய்வதிலேயே தங்கியிருந்தது. அடிமைகள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினால், அவர்கள் தங்கள் துயரமான நிலையை தேவனின் சித்தமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும், கிளர்ச்சி செய்யும் எண்ணத்தைக் கைவிடுவார்கள் என்றும் அவர்கள் நம்பினர். இது, அடிமை வியாபாரத்தையும், தோட்டப் பொருளாதாரத்தையும் தங்குதடையின்றி தொடர உதவும் என கணக்கிட்டனர்.

உள்ளக்கத் திருத்தம்: இறையியலும் கருத்தியலும் பின்னிப்பிணைந்த பின்னணி

அடிமை வேதாகமத்திற்கும், பொதுவாக கிறிஸ்தவர்களால் பயன்படுத்தப்படும் மூல வேதாகமத்திற்கும் இடையே மலைக்கும் மடுவுக்குமான வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. இது

வெறுமனே சுருக்கப்பட்ட பதிப்பு அல்ல; மாறாக, திட்டமிட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் மற்றும் சமூக கருத்தியலைப் புகட்டும் நோக்குடன் திருத்தப்பட்ட ஒரு பதிப்பாகும். இதில், பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து சுமார் 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பகுதிகளும், புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து சுமார் 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பகுதிகளும் கவனமாக நீக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த நீக்கங்களும், சில பகுதிகளை மட்டும் தக்கவைத்துக்கொண்டதும் தற்செயலானவை அல்ல. அவை ஒவ்வொன்றும் ஆழமான இறையியல் மற்றும் கருத்தியல் தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தன.

தட்டமிட்டு நீக்கப்பட்ட முக்கிய வேதாகமப் பகுதிகள் மற்றும் அவற்றின் இறையியல் தாக்கங்கள்:

1. விடுதலை மற்றும் தப்பித்தல் (Liberation and Exodus Narratives):

- இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து மோசேயின் தலைமையில் விடுதலை பெற்றது குறித்த யாத்திராகமம் புத்தகத்தின் பெரும்பகுதி முழுமையாக நீக்கப்பட்டது. இந்த நீக்கம் தற்செயலானது அல்ல. யாத்திராகமம், தேவன் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரானவர் என்பதையும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காக அவர் தாமே செயல்படுவார் என்பதையும் மிக அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கிறது. இத்தகைய பகுதிகள், கரீபிய அடிமைகளின் மனதில் சுதந்திர வேட்கையையும், தங்கள் எஜமானர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யும் எண்ணத்தையும் விதைத்துவிடும் என்ற அச்சம் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு இருந்தது. அடிமைகளின் விடுதலைக்கான தேவனின் செயல்பாடு பற்றிய எந்தவொரு குறிப்பும் அவர்களின் ஆவிக்குரிய உணர்வைத்

தட்டி எழுப்பிவிடக்கூடாது என்பதில் அவர்கள் கவனமாக இருந்தனர்.

- நெகேமியா, எஸ்றா போன்ற பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து யூதர்கள் தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்பிய வரலாற்றைக் கூறும் பகுதிகளும் இதே காரணத்திற்காகத் தவிர்க்கப்பட்டன.

2.கிளர்ச்சி, எதிர்ப்பு மற்றும் சமூக நீதி (Rebellion, Resistance and Social Justice):

- அடக்குமுறை ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிரான கிளர்ச்சிகள், சமூக அநீதியை வன்மையாகக் கண்டித்த தீர்க்கதரிசிகளின் எச்சரிக்கைகள், மற்றும் அநீதியை எதிர்த்துப் போராடிய வேதாகம நாயகர்களின் கதைகள் (உதாரணமாக, கிதியோன், தெபோராஸ்) போன்றவை பெரும்பாலும் தவிர்க்கப்பட்டன அல்லது முக்கியத்துவமற்றதாகப்பட்டன. தீர்க்கதரிசன நூல்களான எசாயா, எரேமியா, ஆமோஸ் போன்றவற்றில் காணப்படும் சமூக நீதிக்கான குரல்கள், ஏழைகளையும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களையும் சுரண்டும் பணக்காரர்களுக்கு எதிரான கண்டனங்கள் ஆகியவை அடிமை வேதாகமத்தில் இடம்பெற்றவில்லை. இந்த நீக்கம், அடிமைகள் தங்கள் எஜமானர்களின் அநீதியான செயல்களை கேள்விக்குட்படுத்தாமல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தியலை வலுப்படுத்தியது.

3.சமத்துவம் மற்றும் மனித மாண்பு (Equality and Human Dignity):

- 'தேவ சாயலில் மனிதன் படைக்கப்பட்டான்' (ஆதியாகமம் 1:27) போன்ற மனித மாண்பை வலியுறுத்தும் அடிப்படை வசனங்கள், மற்றும் தேவனின் பார்வையில் யூதன் என்றும் கிரேக்கன் என்றும், அடிமை என்றும் சுதந்திரமானவன் என்றும், ஆண் என்றும் பெண் என்றும் பேதமில்லை (கலாத்தியர் 3:28) என்ற பவுலின் புரட்சிகரமான போதனைகள் குறைக்கப்பட்டன அல்லது அவற்றின் உண்மையான அர்த்தம் சிதைக்கப்பட்டது. அடிமைகள் தங்களை எஜமானர்களுக்குச் சமமானவர்களாகக் கருதிவிடக்கூடாது என்பதற்காக இத்தகைய பகுதிகள் கவனமாக இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டன.

4.தீர்க்கதரிசன நூல்களின் பெரும்பகுதி (Major Prophetic Books):

- சமூக அநீதியைக் கடுமையாகச் சாடும், ஆட்சியாளர்களின் கொடுங்கோன்மையையும், செல்வச் செருக்கையும் விமர்சிக்கும் ஆமோஸ், மீகா, எசாயா போன்ற தீர்க்கதரிசிகளின் நூல்களில் இருந்து பல பகுதிகள் நீக்கப்பட்டன. இந்தத் தீர்க்கதரிசிகள், ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான தேவனின் படசபாதத்தை வெளிப்படுத்தினர். இத்தகைய செய்திகள், அடிமைகளின் எதிர்ப்புணர்வைத் தூண்டும் அபாயம் இருந்ததால் அவை தவிர்க்கப்பட்டன. குறிப்பாக, 'நீதியைத் தண்ணீரைப்போலவும், நேர்மையைப் பெருக்கெடுத்து ஓடும் நதியைப்போலவும் புரண்டோடச் செய்யுங்கள்'

(ஆமோஸ் 5:24) போன்ற வசனங்கள் அடிமை சமூகத்திற்கு ஆபத்தானவையாகக் கருதப்பட்டன.

5.வெளிப்படுத்தின விசேஷம் (Book of Revelation):

- வெளிப்படுத்தின விசேஷம் நூல் முழுமையாக நீக்கப்பட்டது. இந்த நூலில் காணப்படும் அநீதியான உலக அமைப்புகளின் வீழ்ச்சி, ஒடுக்கப்பட்டோரின் இறுதி வெற்றி, மற்றும் புதிய வானம் புதிய பூமி பற்றிய நம்பிக்கையுடனும் தரிசனங்கள் அடிமைகளுக்கு ஆறுதலையும், விடுதலைக்கான ஏக்கத்தையும் அளிக்கும் என்பதால் இது முழுமையாகத் தவிர்க்கப்பட்டது. இறுதி விடுதலையையும், அநீதிக்கு எதிரான தேவனின் இறுதித் தீர்ப்பையும் பேசும் எந்தவொரு இறையியல் கருத்தும் அடிமை வேதாகமத்தில் இடம்பெற அனுமதிக்கப்படவில்லை.

நிலைநிறுத்தப்பட்ட மற்றும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள்: கீழ்ப்படிதலின் இறையியல்

மாறாக, அடிமைகளின் கீழ்ப்படிதலையும், பணிவையும், தங்கள் எஜமானர்களுக்கு விசுவாசமாக உழைக்க வேண்டிய கடமையையும் வலியுறுத்தும் வசனங்கள் அப்படியே விடப்பட்டன அல்லது அவற்றிற்கு மிக அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

1.எஜமானர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல் (Obedience to Masters):

- எபேசியர் 6:5-8: 'அடிமைகளே, சரீரத்தின்படி உங்கள் எஜமான்களையிருக்கிறவர்களுக்குப் பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் கபடமில்லாத இருதயத்தோடும் கீழ்ப்படிந்து, கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலக் கீழ்ப்படியுங்கள்... நீங்கள் நற்கிரியைகளைச் செய்தால், அது மனிதர்களுக்கல்ல, கர்த்தருக்கே செய்யப்படும் என்று அறிந்து, அதற்கேற்ற பலனைக் கர்த்தரிடத்தில் பெறுவீர்கள்.' இந்த வசனம், அடிமை வேதாகமத்தில் பிரதானமாக இடம்பெற்றது. இது அடிமைகளின் கீழ்ப்படிதலை ஒரு ஆவிக்குரிய கடமையாக மாற்றியது.
- கொலோசையர் 3:22-24: 'வேலைக்காரரே, சரீரத்தின்படி உங்கள் எஜமான்களையிருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படிந்து, மனுஷருக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவர்களாகப் பார்வைக்கு மாத்திரம் ஊழியம் செய்யாமல், தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களாகக் கபடமில்லாத இருதயத்தோடே ஊழியம் செய்யுங்கள்.'
- 1 பேதுரு 2:18: 'வேலைக்காரரே, அதிக பயத்துடனே உங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; நல்லவர்களுக்கும் சாந்தகுணமுள்ளவர்களுக்கும் மாத்திரமல்ல, கொடுமையுள்ளவர்களுக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்.' இந்த வசனம், எஜமானர்களின் குணம் எப்படி இருந்தாலும் அடிமைகள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியது. இது அடிமைத்தனத்தின் கொடுமையான யதார்த்தத்தை மறுத்துப் பேசமுடியாத தேவ கட்டளையாக மாற்றியது.
- தீத்து 2:9-10: 'வேலைக்காரர் தங்கள் எஜமான்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து, எல்லாவற்றிலும் அவர்களுக்கு பிரியமாய் நடந்து,

தங்கள் எஜமான்களுடைய உபதேசத்தை எல்லாவற்றிலும் அலங்கரிக்கத்தக்கதாக, திருடாமலும், எதிர்த்துப் பேசாமலும் இருக்கவேண்டும்.

2.வேலையில் உண்மையாக இருத்தல் (Faithfulness in Labor):

- அடிமைகள் தங்கள் எஜமான்களுக்கு உண்மையாக உழைக்க வேண்டும் என்ற போதனை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இது தோட்ட உரிமையாளர்களின் பொருளாதார லாபத்தை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு இறையியல் நியாயப்படுத்தலாக அமைந்தது.

3.புரலோக வெகுமதி (Heavenly Reward):

- இவ்வுலகில் அனுபவிக்கும் துன்பங்களையும், அநீதிகளையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டால், மறுமையில் நிலையான பேரின்பமும், மோட்சமும் கிடைக்கும் என்ற கருத்து ஆழமாகப் புகுத்தப்பட்டது. இந்த இறையியல், அடிமைகள் தங்கள் தற்போதைய அடிமை நிலையை ஒரு தற்காலிக சோதனையாக ஏற்றுக்கொண்டு, எவ்வித எதிர்ப்பும் காட்டாமல், எஜமானர்களின் விருப்பத்திற்குப் பணிந்து நடக்க வழிவகுக்கும் என அடிமை வேதாகமத்தை உருவாக்கியவர்கள் நம்பினர். இது ஒருவிதமான 'ஒத்திவைக்கப்பட்ட நீதி' (deferred justice) என்ற கருத்தியலை விதைத்தது.

4.தனிப்பட்ட ஒழுக்கம் (Personal Morality):

- திருடுதல், பொய் சொல்லுதல், புறங்கூறுதல் போன்றவற்றைத் தவிர்க்கும் ஒழுக்க நெறிகள் போதிக்கப்பட்டன. இது தோட்ட உரிமையாளர்களின் உடைமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், அடிமைகளிடையே ஒற்றுமையின்மையையும், அவநம்பிக்கையையும் வளர்ப்பதற்கும் மறைமுகமாக உதவியது. ஒரு அடிமை மற்றொரு அடிமையைத் திருடினால் அல்லது பொய் சொன்னால், அது எஜமானுக்குப் பிரச்சனையாக மாறும். எனவே, இத்தகைய ஒழுக்கங்கள் அடிமை அமைப்பைப் பராமரிக்க உதவின.

இந்தத் திட்டமிட்ட உள்ளடக்கத் திருத்தங்கள், அடிமை வேதாகமத்தை ஒரு போதனை நூலாக மட்டும் அல்லாமல், ஒரு சக்திவாய்ந்த சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாகவும், அடிமைத்தனத்தை நியாயப்படுத்தும் ஒரு கருத்தியல் ஆயுதமாகவும் மாற்றியது. வேதாகமத்தின் விடுதலையளிக்கும் மையச் செய்தியை இருட்டடிப்புச் செய்து, அடக்குமுறைக்கு ஆதரவான ஒரு சிதைக்கப்பட்ட வடிவத்தை அதற்கு அளித்தது. தேவனின் வார்த்தைகள் என்று சொல்லப்பட்டவை, மனிதனின் சுயநலத்திற்கும், கொடுங்கோன்மைக்கும் வளைந்துகொடுக்கப்பட்டன.

அடிமை வேதாகமம் ஒரு அடக்குமுறைக் கருவியாக: கருத்தியல் பரிமாணங்கள்

அடிமை வேதாகமத்தின் உருவாக்கம் மற்றும் பயன்பாடு, வேதாகமம் போன்ற நூல்கள் எவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார நோக்கங்களுக்காகத்

திரித்து. தவறாகப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்பதற்கு மிக மோசமான உதாரணமாகும். இது வெறுமனே சில வசனங்களை நீக்குவதோ, சேர்ப்பதோ அல்ல; மாறாக, ஒரு முழுமையான கருத்தியல் யுத்தத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

1.ஆவிக்குரிய அடிமைத்தனம் (Spiritual Enslavement):

- அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் உடல் ஏற்கனவே சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. அடிமை வேதாகமம், அவர்களின் ஆவிக்குரிய உணர்வையும், சிந்தனையையும் அடிமைப்படுத்த முயன்றது. தேவனே அடிமைத்தனத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார். எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதே தேவனுக்கு பிரியமான செயல் என்பது போன்ற ஒரு சிதைக்கப்பட்ட இறையியலை உருவாக்கி, அடிமைகள் தங்கள் நிலையை எவ்வித கேள்வியுமின்றி, விதியின்பால் சுமத்தப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யும் எண்ணத்தைக் கைவிட இது வழிவகுத்தது. அவர்களின் மனசாட்சியையும், விடுதலைக்கான ஆவிக்குரிய ஏக்கத்தையும் மழுங்கடிப்பதே இதன் நோக்கம்.

2.எதிர்ப்பை நீர்த்துப்போகச் செய்தல் (Neutralizing Resistance):

- விடுதலையையும், சமத்துவத்தையும், அநீதிக்கு எதிரான போராட்டத்தையும் பேசும் வேதாகமப் பகுதிகளை முழுமையாக நீக்கியதன் மூலம், அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் மனதில் இயல்பாக எழக்கூடிய எதிர்ப்பு உணர்வுகளை முளையிலேயே கிள்ளியெறிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர்களின் போராட்டத்திற்கான ஆவிக்குரிய ஆதாரங்களும், தார்மீக நியாயப்பாடுகளும் மறுக்கப்பட்டன. விடுதலைக்கான தேவனின் வாக்குறுதிகள் மறைக்கப்பட்டன.

3.அடிமைத்தனத்தை இறையியல் ரீதியாக நியாயப்படுத்துதல் (Theological Justification of Slavery):

- எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் வசனங்களை மட்டும் தனிமைப்படுத்தி, மிகைப்படுத்தி முன்னிலைப்படுத்தியதன் மூலம், அடிமை முறை என்பது தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, இயற்கையான ஒரு சமூக அமைப்பு என்ற நச்சு எண்ணம் விதைக்கப்பட்டது. தோட்ட உரிமையாளர்கள் தங்கள் மனிதாபிமானமற்ற செயல்களை நியாயப்படுத்திக்கொள்ளவும், தங்கள் மனசாட்சியை சமாதானப்படுத்திக்கொள்ளவும் இந்த சிதைக்கப்பட்ட இறையியல் உதவியது. 'தேவனே இதை விரும்புகிறார்' என்ற வாதம், அவர்களின் கொடுமைகளுக்கு ஒரு தெய்வீக அங்கீகாரத்தை வழங்கியது.

4.கலாச்சார அழிப்பு மற்றும் தனிப்பு (Cultural Destruction and Imposition):

- ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட அடிமைகள் தங்கள் பாரம்பரிய மதங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும், ஆவிக்குரிய நம்பிக்கைகளையும் கொண்டிருந்தனர். அடிமை வேதாகமம் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த மதமாற்ற முயற்சிகள், இந்த பூர்வீக கலாச்சாரங்களையும், மரபுகளையும்

'காட்டுமிராண்டித்தனம்' என்றும் 'சாத்தானுடையது' என்றும் முத்திரை குத்தி, அவற்றை அழிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டன. திணிக்கப்பட்ட ஒரு சிதைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவம், அவர்களின் சுய அடையாளத்தையும், கலாச்சார வேர்களுக்கும் இழக்கச் செய்தது. இது ஒருவிதமான ஆவிக்குரிய மற்றும் கலாச்சார இனப்படுகொலைக்கு ஒப்பானது.

5.வெள்ளையின் மேலாதிக்கத்தையும் காலனித்துவ கருத்தியலையும் வலுப்படுத்துதல் (Reinforcing White Supremacy and Colonial Ideology):

- இந்த வேதாகமத்தை உருவாக்கியதும், பரப்பியதும் பெரும்பாலும் வெள்ளையின மிஷனரிகள் மற்றும் தோட்ட உரிமையாளர்கள். இதன் மூலம், அவர்களின் கலாச்சார, இன, மற்றும் ஆவிக்குரிய மேலாதிக்கம் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட ஆப்பிரிக்கர்கள் மீது மிக நுட்பமாகத் திணிக்கப்பட்டது. அடிமை வேதாகமம், மறைமுகமாக வெள்ளையினத்தவரின் உயர்ந்த நிலையையும், கருப்பினத்தவரின்தாழ்ந்த, கீழ்ப்படியவேண்டிய நிலையையும் ஒரு தெய்வீக நியதியாக முன்வைத்தது. 'நாகரிகப்படுத்துதல்' என்ற போர்வையில், இனவாதமும், காலனித்துவ சுரண்டலும் நியாயப்படுத்தப்பட்டன.

வேதாகமமும் அடக்குமுறையும்: ஒரு ஆழமான இறையியல் முரண்பாடு

அடிமை வேதாகமம் என்பது வேதாகமத்தை அடக்குமுறைக்காகப் பயன்படுத்திய ஒரு குறிப்பிட்ட, ஆனால் மிக முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வு. ஆயினும், பொதுவாகவே மத நூல்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் அபாயம் எப்போதும் பொதிந்துள்ளது. வேதாகமத்தின் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகள், அவற்றின் வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சூழலிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, தவறான விளக்கங்களின் மூலம், அடிமைத்தனம், இனவாதம், மற்றும் பிற சமூக அநீதிகளை நியாயப்படுத்த சிலரால் கடந்த காலங்களிலும், நிகழ்காலத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

உதாரணமாக, பழைய ஏற்பாட்டில் அடிமைத்தனம் குறித்த சட்டங்கள் (உதாரணமாக, லேவியராகமம் 25) காணப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி, சிலர் அடிமைத்தனத்திற்கு வேதாகமம் அங்கீகாரம் அளிப்பதாக வாதிட்டனர். ஆனால், பெரும்பாலான நவீன இறையியலாளர்களும், வேதாகம அறிஞர்களும், அந்தக் காலத்தின் சமூக யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலித்த அந்தச் சட்டங்கள், அடிமைத்தனத்தை முற்றிலுமாக ஒழிக்கும் நிலையில் அக்கால சமூகம் இல்லாததால், குறைந்தபட்சம் அடிமைகளின் மனிதநேயமற்ற நடத்தைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், அவர்களின் உரிமைகளை ஓரளவுக்கேனும் பாதுகாக்கவும் முயன்றன என்று வாதிடுகின்றனர். மேலும், பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் இழையோடும் விடுதலை, நீதி, மற்றும் உடன்படிக்கை சார்ந்த இறையியல் கருத்துக்கள் அடிமைத்தனத்தின் அடிப்படைக்கு எதிரானவை என்பதையும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

குறிப்பாக, புதிய ஏற்பாட்டின் மையச் செய்தியான அன்பு (agape), அனைவரையும் உள்ளடக்கிய தேவனின் கிருபை, சமத்துவம் (தேவனின் பார்வையில் அனைவரும் சமம்), மற்றும் ஆவிக்குரிய விடுதலை ஆகியவை அடிமைத்தனத்தின் எந்தவொரு வடிவத்திற்கும் முற்றிலும் எதிரானவை. இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனைகளும், அப்போஸ்தலர்களின் நட்புக் குறிப்புகளும் மனித மாண்பையும், பிறர்நலத்தையும் வலியுறுத்துகின்றன. பவுல் பிலேமோனுக்கு எழுதிய கடிதம், அடிமையான ஒநேசிமுனை 'அன்பான சகோதரனாக' ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கூறுவது, கிறிஸ்தவத்திற்குள் இருந்த அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான ஒரு நுட்பமான ஆனால் சக்திவாய்ந்த சவாலாகும்.

கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில், அது பெரும்பாலும் அடிமைகளுக்கும், சமூகத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் ஒரு நம்பிக்கையையும், விடுதலையையும், சமூக அங்கீகாரத்தையும் அளிக்கும் செய்தியைக் கொண்டிருந்தது என்பது வரலாற்று உண்மை. பல அடிமைகள் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, திருச்சபையில் முக்கியப் பங்காற்றினர். ஆனால், கிறிஸ்தவம் ரோமப் பேரரசின் அதிகாரப்பூர்வ மதமாக மாறிய பின்னர், அது படிப்படியாக அதிகார வர்க்கத்தின் கைகளில் சிக்கிக்கொண்டது. அப்போது, அதன் புரட்சிகரமான விடுதலைச் செய்திகள் மழுங்கடிக்கப்பட்டு, சில சமயங்களில் அதுவே அடக்குமுறைக்கும், சமூகக் கட்டுப்பாட்டிற்கும், ஏகாதிபத்திய விரிவாக்கத்திற்கும் ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அடிமை வேதாகமம் இந்தத் துயரமான மாற்றத்தின் ஒரு கோரமான வெளிப்பாடாகும்.

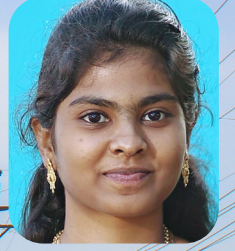
முடிவுரை: ஒரு கறைபடிந்த மரபின் எச்சரிக்கை

அடிமை வேதாகமம் என்பது மனித வரலாற்றின் ஒரு இருண்ட அத்தியாயத்தின், குறிப்பாக இனவாதத்தினதும், காலனித்துவத்தினதும் குரலான முகத்தின் வேதனையான ஆவணமாகும். இது, வேதாகமத்தினை திட்டமிட்டுத் திரித்து, மனிதனை மனிதன் அடிமைப்படுத்தும் கொடூரத்தை நியாயப்படுத்தவும், அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கான ஆவிக்குரிய தாகத்தை நசுக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு சக்திவாய்ந்த அடக்குமுறைக் கருவியாகும். இதன் வரலாறு, மத நூல்களும், ஆவிக்குரிய நம்பிக்கைகளும் எவ்வாறு சுயநலமிக்க அதிகார வர்க்கத்தினரால் தங்கள் கொடுங்கோன்மைக்கும், சுரண்டலுக்கும், மேலாதிக்கத்திற்கும் ஆதரவாக வளைக்கப்படலாம் என்பதற்கு ஒரு தெளிவான எச்சரிக்கையை விடுக்கிறது.

இது, வேதாகமத்தை அவற்றின் வரலாற்று, கலாச்சார, மற்றும் இலக்கியச் சூழல்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு, மேலோட்டமாகவோ அல்லது தங்களுக்குச் சாதகமாகவோ வாசிப்பதன் அபாயங்களை நமக்கு உணர்த்துகிறது. விமர்சன சிந்தனையுடனும், தார்பீகப் பொறுப்புணர்வுடனும் போதனைகளையும், நூல்களையும் அணுக வேண்டியதன் அவசியத்தை இது மிக அழுத்தமாக வலியுறுத்துகிறது.

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு

பகுதி 8

திருமதி. ரெமினா சுஜித்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி 8

கடந்த ஏழு பதிவுகளில் நாம் திருநெல்வேலி மண்ணில் கிறிஸ்தவம் எவ்வாறு அறிமுகமானது மற்றும் அதில் பங்களிப்பாற்றிய மிஷன் ஊழியர்கள், குருவானவர்கள் மற்றும் உபதேசியார்களைப் பற்றியும் மக்கள் எவ்வாறு கிறிஸ்துவை சொந்த ரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதை பார்த்தோம். இந்த எட்டாவது அத்தியாயத்தில், இன்னும் அதிகமான வரலாற்று தகவல்களை அறிந்து கொள்ள இருக்கிறோம்.

ஒரு மாபெரும் எழுச்சியை ஏற்படுத்திய, நமக்கெல்லாம் தெரிந்த முதல் கிறிஸ்தவ கிராமத்தைப் பற்றியும் இங்கு காண இருக்கிறோம். திருநெல்வேலியில் சத்தியானந்தன் மற்றும் கெரிகே ஆகியோரின் காலத்தில் நடைபெற்ற மக்கள் இயக்கம் 1797 முதல் 1805 வரை.

1797 ஆம் ஆண்டுக்குள் திருநெல்வேலியில் பாளையங்கோட்டைக்கு வெளியே கணிசமான அளவிலான மூன்று சபைகள் இருந்தன என்பதை நாம் காண முடிகிறது:

1. பாளையங்கோட்டைக்கு வடகிழக்கே பத்து மைல் தூரத்தில் உள்ள ஒத்தரம்பட்டி மற்றும் புவாணி, இங்கு 1784 இல் இருந்து வண்ணார் சாதியைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் குடியிருந்தனர், இவர்கள் பெரும்பாலும் ரோம கத்தோலிக்க திருச்சபையிலிருந்து வந்தவர்கள்;
2. பாளையங்கோட்டைக்கு தென்கிழக்கே எட்டு

மைல் தூரத்தில் உள்ள பத்பனாபுரம் (Parpanadapuram), இந்த ஊர் 1788 இல் ஆரம்பமாகி பள்ளர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட சபையாக இருந்தது, இவர்கள் முழுவதுமாக ரோம கத்தோலிக்க திருச்சபையிலிருந்து வந்தவர்கள்.

3. கடற்கரையிலுள்ள மணப்பாடு (Manappa-
டி), இது 1789 இல் அங்கே மற்றும் அந்த மாவட்டத்தில் நெசவாளர்களிடையே நடைபெற்ற இயக்கத்திலிருந்து ஆரம்பமானது.

1797 ஆம் ஆண்டுக்குள், புவாணி (Púvāni) மற்றும் பத்பனாபுரம் (Parpanadapuram) ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஐம்பது முதல் அறுபது பேர் வரை இருந்தனர், அதே சமயம் 1797 இல் ஜெனிக்கே கிறிஸ்தவ அறிவு அபிவிருத்தி சங்கத்திற்கு (S.P.C.K.) எழுதியது என்னவென்றால், “மணப்பாட்டில் உள்ள சபையில் இருநூறுக்கும் மேற்பட்டோர் இருந்தனர், மற்றும் திருநெல்வேலியில் சத்தியநாதனுடன் பணியாற்றிய நான்கு உபதேசியார்கள் (catechists) அல்லது உதவி உபதேசியார்களில், ஒரு உபதேசியார் மற்றும் ஒரு உதவியாளர் எப்போதும் மணப்பாட்டில் இருந்தனர், மற்றவர்கள் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டனர். ஆனால் இப்போது சாணர்களிடையே திரென்று ஒரு பெரிய மக்கள் இயக்கம் எழுந்தது. அவர்கள் சாதித் தொழிலால் அவர்கள் பணைமரம் ஏறுபவர்கள், ஆனால் அவர்கள்

எப்போதுமே ஆற்றலும் முனைப்பும் நிறைந்த சமுதாயமாக இருந்தனர், நாம் இப்போது பேசும் காலகட்டத்தில் கூட, அவர்களில் பலர் சொந்த விவசாயிகளாக இருந்தனர் மற்றும் சிலர் சிறு வியாபாரிகளாக இருந்தனர்.”

கெரிக் (Gorick) 1800 இல் குறிப்பிடுவதாவது, புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு பள்ளிகள் வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தது. எனவே, சமுதாயத்தின் பொருளாதார நிலை மற்றும் குணாதிசயங்கள் இரண்டும், அவர்களிடையே சில தலைவர்கள் வழி காட்டியவுடன், கிறிஸ்தவம் அவர்களிடையே வேகமாகப் பரவுவதற்கு உதவியது. கிறிஸ்தவம் அவர்களுக்கு முற்றிலும் புதியதும் அல்ல, ஏனென்றால் சில மையங்களில் கணிசமான ரோம கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ குழுக்கள் இருந்தன, இருப்பினும் இவர்களில் சிலரே மக்கள் இயக்கத்தின் முக்கிய காலகட்டத்தில் சீர்திருத்த திருச்சபையினராக (Protestantism) மாறியதாகத் தெரிகிறது. இதுவரை மிகச் சில தனிநபர்கள் மட்டுமே சீர்திருத்த திருச்சபையில் சேர்ந்திருந்தனர். 1784 இல் ராயப்பன் தெரிவினை என்ற தெற்கே உள்ள கிராமத்தில் இரண்டு குடும்பங்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருந்தார், இந்த கிராமத்தை கிளாரிந்தா அடமானம் வைத்திருந்தார், குருகைக்கினாறுவை (kurugaikinaru) சேர்ந்த ஆறு சாணர்கள் 1789 இல் தூத்துக்குடியில் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தனர், மற்றும் சண்முகபுரம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சாணர் 1794 இல் பாளையங்கோட்டையில் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தார்.

இந்த இயக்கம் டேவிட் என்ற ஒருவரிடமிருந்து ஆரம்பமானது, அவரைப் பற்றி கால்டுவெல் பின்வரும் தகவல்களைக் கொடுக்கிறார், இவை சத்தியநாதன் தஞ்சாவூர் மிஷனரிகளுக்கு எழுதிய தமிழ் கடிதங்களிலிருந்தும் உள்ளூர் விசாரணைகளிலிருந்தும் பெறப்பட்டவை:

‘சுந்தரானந்தம், (இவர் தான் பின்னர் டேவிட் என்று அழைக்கப்பட்டவர்), காலங்குடி என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தார், இக்கிராமம் சாத்தான்குளம் மற்றும் முதலூர் ஆகியவற்றுக்கு இடையே இருந்தது; ஆனால் அவரது உறவினர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் விஜயராமபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர், இது அதே பகுதியில் உள்ள மற்றொரு கிராமமாகும். அவரது பெற்றோர் சிறுவயதிலேயே இறந்துவிட்டதால், அவரை அவரது உறவினர்கள் வளர்த்ததால், விஜயராமபுரத்தில் இருந்ததாகவும் கருதலாம்.’

‘இளமையிலேயே அவர் படிக்கவும் எழுதவும் பாடல் எழுதவும் கற்றுக்கொண்டார், மற்றும் அவரது வகுப்பைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான பையன்களைவிட அதிக புத்திசாலியாக இருந்ததால், அவர் தனது பெரும்பாலான நேரத்தை ஜோதிடம், வைத்தியம் மற்றும் மந்திரவாதத்திற்கு அர்ப்பணித்தார் - இவை அந்தப் பகுதியின் கிராமவாசிகளால் மிக உயர்ந்த மதிப்பில் வைக்கப்பட்ட அறிவியல் படிப்புகளாக இருந்தன மற்றும் தன்னைப் போன்றவர்களுடன் சகவாசத்தில் இருந்து இடம் விட்டு இடமாக சும்மா அலைந்து திரிவதைக் கற்றுக்கொண்டார். இந்த

வாழ்க்கை முறையின் விளைவாக, அவர் தனது உறவினர்களின் அதிருப்தியைச் சம்பாதித்தார்; ஒரு நாள், அவர்கள் உறவினர் சொன்ன வேலையை புறக்கணித்ததற்காக அவரது அத்தை அவரை கடைவுக் கடையால் அடித்ததால், அந்த அவமானத்தைத் தாங்க முடியாமல், அவர் வீட்டிலிருந்து ஓடிவிட்டார், சில பயணிக்கும் வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்துகொண்டார், மற்றும் அவர்களுடன் மதுரை, திண்டுக்கல் மற்றும் வடக்கிலுள்ள மற்ற இடங்களுக்குச் சென்றார்.’

‘இது 1793 ஆம் ஆண்டில் நடந்தது. விரைவிலேயே அவர் தஞ்சாவூர் பகுதிக்குச் சென்றார், அங்கு அவர் ஒரு கடைக்காரருடன் இணைந்துகொண்டு அவரது வியாபாரத்தில் உதவினார்; அங்கிருந்தபோது ஷ்வார்ட்ஸின் உபதேசியார்களின் சுற்றுப்பயண பணிகள் மூலம் அவர் முதன்முதலாக கிறிஸ்தவத்தையும் கிறிஸ்துவையும் அறிந்துகொண்டார். பின்னர் உபதேசியார்கள் அவரை திரு. கோலேஃபிடம் (Mr. Kohlhoff) அழைத்துச் சென்றனர், அவர் அவருக்கு மேலும் முழுமையாக கிறிஸ்துவையும் கிறிஸ்தவ நெறிமுறைகளையும் போதித்து, அவருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, பின்னர் அவரை மிஷனில் எதிர்கால பயனுள்ள கிறிஸ்தவனாக வளர்க்க தனது பராமரிப்பில் எடுத்துக்கொண்டார்.’

‘1796 இல், பாளையங்கோட்டை மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் ஞானஸ்நானம் மற்றும் கர்த்தரின் இராப்போஜனத்திற்கு தயாராகும் மக்களுக்கு அடிப்படையான கிறிஸ்தவ உபதேச பாடங்கள் கற்பிக்கும் அவசியமான வேலையில் ஒரு உதவியாளர் வேண்டும் என்ற சத்தியநாதனின் விண்ணப்பத்தின் காரணமாக, டேவிட் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதை அறிந்த ஷ்வார்ட்ஸ், அவரை அந்த பணிக்கு பயனுள்ளவராக இருக்க அனுப்பினார். அப்போது பாளையங்கோட்டையில் இருந்த ஜெனிக்கே, இந்த ஏற்பாட்டிற்கு ஒப்புதல் அளித்தார், மற்றும் டேவிட் செப்டம்பரில் பாளையங்கோட்டையை அடைந்து தேவ ஊழியத்தில் ஈடுபட்டார். அப்போது அவருக்கு வயது இருபத்தோறு.

பாளையங்கோட்டையில் சில வாரங்கள் இருந்த பின்பு, சத்தியநாதனின் மனதில் அவரைக்குறித்த வலுவான எண்ணத்தை உண்டாக்கிய பிறகு, அவர் தனது உறவினர்களைச் சந்திக்க அனுமதி பெற்றார், அவரது உறவினர்கள் அவர் திரும்பி வருவதற்காக யாகம் செய்து, நீண்ட காலமாக அவர் வராததால் அவரை அவர்கள் இழந்துவிட்டதாக கருதியிருந்தனர். அவர் திரும்ப வந்த போது அவர்கள் அவரை ஆச்சரியத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் வரவேற்றனர்; பாளையங்கோட்டைக்கு திரும்பும்போது, ஒரு இளைஞனை, தன்னுடன் அழைத்து வந்தார், அந்த இளைஞன் அவரது சகோதரியின் மகன். ஜெனிக்கே அவரைத் தனது பராமரிப்பில் எடுத்துக்கொண்டு அவருக்குப் போதிக்கத் தொடங்கினார். இதற்குப் பிறகு விரைவிலேயே, டேவிட் விஜயராமபுரத்திற்கும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் தனது உறவினர்கள் மற்றும் அறிமுகமானவர்களிடையே கிறிஸ்தவ ஆசிரியராக வேலை செய்ய, அனுப்பப்பட்டார், சத்தியநாதனின் மேற்பார்வையின் கீழ் வேலை செய்யும் தஞ்சாவூர்

உபதேசியார்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அவ்வப்போது அதே பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.’

1797 ஏப்ரல் 10 ஆம் தேதி ஷ்வார்ட்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், சத்தியநாதன் ஏற்கனவே ஒரு பெரிய விசாரணையாளர் குழுவாக இருந்த இடத்திற்கு தனது வருகையின் முழு விபரத்தையும் கொடுக்கிறார்:

‘கடந்த மாதம் 22 ஆம் தேதி நான் விஜயராமபுரத்தைச் சந்திப்பதற்காக மணப்பாட்டில் இருந்து புறப்பட்டேன். என் வழியில் நான் பத்பநாபுரம் கிறிஸ்தவர்களைக் கூட்டி அவர்களுக்கு ஆராதனை நடத்தினேன், மற்றும் 23 ஆம் தேதி சாத்தான்குளம் வழியாகச் சென்று விஜயராமபுரத்தை அடைந்தேன். நான் வந்ததும், அந்த இடத்து மக்களுடன் பேசத் தொடங்கி அவர்களுக்கு மெய்யான ஜீவ வழியாகிய கிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினேன்; அதே இரவு டேவிட் மாமாவின் வீட்டு மக்களுக்கு அவர்களை ஞானஸ்நானத்திற்கு ஆயத்தமாக்க போதிக்கத் தொடங்கினேன். அடுத்த நாள் காலையில் நான் அவர்களை மூன்று மணிக்கு எழுப்பி, அவர்களுக்கு ஆயத்தப் பாடங்களைக் கற்பிக்க மீண்டும் தொடங்கினேன். நாள் முழுவதும் கிராமத்து மக்களுடன் பேசிக்கொண்டே இருந்தேன்; அவர்கள் எனக்கு கால் மணி நேரம் கூட ஓய்வு கொடுக்கவில்லை, தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்பதற்காக கூட்டம் கூட்டமாக வந்தனர். டேவிட் மற்றும் நான் அவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுவதிலும், வாசித்ததை விளக்குவதிலும், அவர்களுக்கு நடைமுறையில் பயன்படுத்துவதிலும் எந்த இடைவெளியும் இல்லாமல் தொடர்ந்து வேலை செய்தோம். தேவன் எங்களுக்குக் கொடுத்திருந்த வரங்களுக்கு ஏற்ப, எங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தனிநபரின் மன நிலைக்கு பொருத்தமான வகையில் எங்கள் கருத்துகளை வழங்கினோம்.’

‘நாங்கள் சண்முகபுரம் எனப்படும் ஒரு இடத்திற்கும் சென்று, அங்கு மக்களுடன் ஒரு நாள் முழுவதும் பேசினோம்..... நாங்கள் சாத்தான்குளம் சந்தைக்கும் மூன்று முறை சென்று, சந்தையின் புறநகர்ப் பகுதிகளில் சிறு குழுக்களாகக் கூடியிருந்த மக்களை அணுகி, அவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தின் கோட்பாடுகளை விளக்கினோம்...’

‘இவ்வாறு நாங்கள் அந்தப் பகுதியில் பதினாறு நாட்கள் கழித்தோம், டேவிட் மற்றும் நான் இரவு பகலாக கர்த்தரின் வேலையை செய்தோம். நான்கு குடும்பங்கள் கர்த்தருக்கு முதல் பலனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். பதினெட்டு நபர்கள் மற்றும் மூன்று குடும்பங்கள் ஜூலை மாதத்தில் பனைமரப் பருவம் முடிந்ததும், அவர்கள் வந்து கிறிஸ்துவையும் கிறிஸ்துவ நெறிமுறைகளையும் கற்றுக்கொள்வோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தனர். அவர்களது குழந்தைகள் பள்ளியில் கற்கத் தொடங்கிவிட்டனர். அவர்கள் எளிய மக்கள், வஞ்சக நோக்கங்களை முற்றிலும் அறியாதவர்கள், மற்றும் அனைவரும் டேவிட்டின் உறவினர்கள். இது பனை ஏறும் பருவம் என்பதால், அவர்கள் இப்போது வர சற்று தடைப்பட்டிருக்கிறார்கள்; இல்லாவிட்டால், ஏராளமான மக்கள் சேர்ந்திருப்பார்கள்.’

‘மக்களை சாதியின் காரணமாக தாழ்த்தி நடத்தக்கூடாது நாம் அவர்களை நேசித்து அவர்களது இரட்சிப்பின் வழியிலிருந்து எல்லா தடைகளையும் அகற்ற வேண்டும். ஆனால் எங்கள் உபதேசியார்கள் அவர்களை அவமதிப்புடன் நடத்தி தங்களை அவர்களுக்கு முன்னால் உயர்த்திக்கொண்டனர், அதன் விளைவாக அவர்கள் வெறுப்புடன் பார்க்கப்பட்டனர்; அப்பகுதி மக்கள் இதைப் பற்றி என்னிடம் குறிப்பிட்டு புகார் செய்தனர்.’

‘டேவிட்டின் மாமா ஒரு புத்திசாலியான மனிதர்; அவர் சக்தியுடைய செய்பவர்களிடையே ஒரு தலைவராக இருந்திருக்கிறார். உங்களுக்குத் தெரியும், இந்த வகையான வழிபாட்டைச் செய்யும் மக்கள் வருடத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு முறை கூடி இரவில் தங்கள் யுஜையைச் செய்வது வழக்கம், அப்போது அவர்கள் அனைவரும் ஒரே பாத்திரத்தில் குடித்துவிட்டு சாதி வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து உணவு உண்பார்கள். விஜயராமபுரத்தில் பதினைந்து வீடுகள் இந்த வகையான வழிபாட்டுடன் இணைந்திருந்தன, மற்றும் சாதியை விட்டுவிட்டதை அவர்கள் பெரிய கௌரவமாகக் கருதினர். டேவிட்டின் மாமா அவர்களிடையே முக்கிய மனிதராக இருந்தார், ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அவர் கிறிஸ்தவராக ஆகி சக்தியுடையை செய்வதை கைவிட்டார். தேவசகாயம் உபதேசியார் மற்றும் மதுரோண்டிங்கம் பள்ளி ஆசிரியர் முதன்முறையாக அவரது வீட்டிற்குச் சென்றபோது, அவர்கள் அவரது பச்சரிசியைக் கூட தொட மறுத்து, இரவு முழுவதும் உணவு இல்லாமல் இருந்தனர்; பின்னர் வேதமுத்து உபதேசியார் அங்கு அனுப்பப்பட்டபோது, அவர் தனது சொந்த அரிசியை எடுத்துச் சென்று, தனது உணவைச் சமைத்து கிணற்றங்கரையில் சாப்பிட்டார். நான் சென்றபோது, டேவிட்டின் மாமா சொன்னார், நீங்கள் எங்களிடம் இவ்வளவு அன்பாக நடந்துகொண்டு சாதி வேறுபாடு காட்டாமல் இருப்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், ஆனால் உங்கள் உபதேசியார்கள் எங்களுக்கு இவ்வளவு அவமரியாதை காட்டியது எப்படி? அவருக்கு மறுமொழியாக, நான் எல்லாருக்கும் பொதுவாக ஊழியம் செய்ய ஆவிக்குரிய ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறேன், எனவே நான் எதை செய்தாலும், உலகம் அதில் கோபப்படாது, ஆனால் அவர்களுடைய விஷயம் வேறு என்பது உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் பதிலளித்தேன் அவர் நான் சொன்னதில் சில காரியங்களை ஓரளவு ஒப்புக்கொண்டார், ஆனால் கூடுதலாக ஒரு சில காரியங்களை கூறினார் எல்லா விதத்திலும் நீங்கள் எங்களைப் பார்க்க வருவீர்கள் என்பது தெரியும், ஆனாலும் சில காலத்திற்கு அந்த உபதேசியார்கள் அனுப்பப்பட்டமாட்டார்கள் என்றும் நம்புகிறேன், அதனால் என் சாதியைச் சேர்ந்த வேறு சிலரும் என்னுடன் சேர்ந்து இரட்சிப்பைப் பெறலாம் என்றார்.’

‘நான் இவ்வாறு அங்கு இரவு பகலாக கர்த்தரின் சுவிசேஷப் பணிக்காக உழைத்துக்கொண்டிருந்தபோது, என் மனைவி திடீரென்று ஆபத்தான நோயில் பட்டு நான் உடனே திரும்ப வேண்டும் என்று தெரிவிக்க ஒரு செய்தி அனுப்பப்பட்டது. அதன்படி அன்று இரவு மக்களுக்கு மீண்டும் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை போதித்து அவர்களை டேவிட்டின் பராமரிப்பில்

ஒப்படைத்த பிறகு, அடுத்த நாள் காலையில் புறப்பட்டு, பெரிய முயற்சியால் பத்து மணி நேரத்தில் முப்பது மைல் பயணம் செய்தேன். வந்ததும் என் மனைவிக்கு மருந்து கொடுத்து நோயைக் கட்டுப்படுத்தினேன். இந்த மாதம் 7 ஆம் தேதி வீடு அடைந்தேன், 8 ஆம் தேதி திரு. ஜெனிக்கேக்கு அங்கு நடந்த எல்லாவற்றின் விபரமான கணக்கையும் எழுதினேன்; நான் ஞாயிறு ஆராதனையில் பிரசங்கித்து கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை நடத்தினேன்’.

இந்தக் கடிதத்தை மேற்கோள் காட்டிய பிறகு, கால்டுவெல் தொடர்ந்து கூறுவதாவது, விரைவிலேயே டேவிட்டின் உறவினர்களிடையே முதல் ஞானஸ்நானங்கள் சண்முகபுரம் கிராமத்தில் நடைபெற்றன. கால்டுவெல்லின் காலத்தில் அது முற்றிலும் இந்து கிராமமாக இருந்தது, கிறிஸ்தவர்கள் அருகில் உள்ள, புதிய, முற்றிலும் கிறிஸ்தவ கிராமமான கடாஷ்புரத்திற்கு (Kadashapuram) சென்றுவிட்டனர். சண்முகபுரத்தில் சுமார் இருபது கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய சபை இருந்தது.

சத்தியநாதனின் வருகைக்குப் பிறகு சில மாதங்களில் விஜயராமபுரத்தில் இருபது பேருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்பட்டது, ஆனால் 1853 இல் கால்டுவெல் அந்த கிராமத்திற்குச் சென்றபோது, அவரால் அங்கு ஒரு கிறிஸ்தவரைக் கூட கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, மற்றும் முதலில் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் அந்த கிராமத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதை அறிந்ததும், சத்தியநாதன் மற்றும் டேவிட்டின் உழைப்பும் நம்பிக்கைகளும் வீணாகிவிட்டன என்று நினைத்து இயல்பாகவே மிகவும் வருத்தமடைந்தார். ஆனால் அவர் தொடர்ந்து சொல்வதாவது:

‘சுற்றுப்புறத்தில் விசாரணை செய்ததில், இந்த மனச்சோர்வானது மகிழ்ச்சிகரமாக நீங்கிற்று. புதிதாக கிறிஸ்தவத்திற்கு வந்தவர்கள் தங்கள் இந்து அண்டை வீட்டாரிடமிருந்து பல அவமானங்களையும் தொல்லைகளையும் சந்தித்தனர் பின்னும் அவர்களது சிறிய ஆராதனை நடத்தும் இடம் இரண்டு முறை இடித்து வீழ்த்தப்பட்டு, மரத்தின் நிழலில் ஆண்டவரை ஆராதிப்பதற்காக கூடும்படிநிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட பிறகு, இறுதியில் தங்களை இவ்வளவு கொடூரமாக நடத்திய கிராமத்தை விட்டு, ஒரு குழுவாக அடையல் (adnial) கிராமத்திற்கு அருகே சில மைல் தூரத்தில் உள்ள ஒரு இடத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தனர். இங்கு டேவிட் ஒரு நிலத்தை வாங்கி தனது உறவினர்களை அதில் குடியேற்றினார், ஒரு ஜெப கூடாரத்தை கட்டினார், மற்றும் ஒரு கிணறு தோண்டினார், பானையங்கோட்டை மிஷனின் அன்பான நண்பரான கேப்டன் எவரெட்டிடமிருந்து பெற்ற உதவியால் இந்த சிறிய குடியிருப்பு திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவ கிராமம் என்று அழைக்கப்படக்கூடிய முதல் இடமாக இருந்து, முற்றிலும் கிறிஸ்தவர்களால் உருவாக்கப்பட்டதால், அது முதலூர் (முதல்-நகரம்) என்ற பெயரைப் பெற்றது. இந்த நிலம் 1799 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் திரு. ஜெனிக்கேயின் பெயரில் வாங்கப்பட்டது, மற்றும் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கிராமத்தின் மக்கள்தொகை இருபத்தெட்டு ஆத்துமாக்களாக இருந்தது. 1880ல் அது பன்னிரண்டு நூறுக்கும் மேற்பட்டவர்களைக்

கொண்டுள்ளது.’

ஷ்வார்ட்ஸ் நிலம் வாங்கி கிறிஸ்தவ பிள்ளைகள் குடியிருக்கும் குடியிருப்புகளை உருவாக்கும் கொள்கையை நீண்ட காலமாக ஒப்புக்கொண்டிருந்தார், 1786 ஜனவரியில் கிறிஸ்தவ அறிவு அபிவிருத்தி சங்கத்திற்கு (S.P.C.K.) எழுதிய கடிதத்தில் அவர் சொல்வதை பார்க்கும் போது, அவருக்கு அந்த எண்ணம் பதினைந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வருடங்களாக இருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது. நாம் பார்ப்பது போல், 1799 மற்றும் 1805 க்கு இடையில் திருநெல்வேலியில் இதுபோன்ற பல குடியிருப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இந்த முதலூரின் விவரத்தை தவிர, 1798 மற்றும் 1799 காலகட்டத்தில் சத்தியநாதனின் வேலை மற்றும் புதிய இயக்கத்தின் முன்னேற்றம் பற்றி எங்களிடம் எந்த தகவலும் இல்லை. ஆனால் 1800 ஆம் ஆண்டிற்கு கெரிக்கேயின் விபரத்தில் சில தகவல்கள் கிடைக்கின்றன, அவர் ஜெனிக்கேயுடன் சேர்ந்து திருநெல்வேலிக்கு செய்த வருகை பற்றி கூறுகிறது, இது வெறும் பதினொரு நாட்கள் மட்டுமே நீடித்தது, இன்னும் எந்த குறிப்பிடத்தக்க மேம்பாடுகளும் நடைபெறவில்லை என்பது அதன் மூலம் தெரியவிருகிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, 1796 முதல் 1800 வரை உள்ள ஞானஸ்நான பட்டியல்கள் கிடைக்கவில்லை என்று பேராயர் வெஸ்ட்ரன் அவர்களும் குறிப்பிடுகிறார்.

மக்களிடையே கிறிஸ்துவை கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்றால், நாமும் கிறிஸ்துவைப் போல வாழ்ந்தாலொழிய அது சாத்தியமில்லை. கிறிஸ்தவத்தை ஒரு மதமாக அல்ல, மெய்யான ஜீவனுள்ள தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவாக காண்பித்தபோதுதான் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இந்த பகுதியில் நாம் வாசித்ததுபோல், கர்த்தரின் சில ஊழியர்கள் மக்களை சாதியின் அடிப்படையில் தாழ்வாக நடத்தினர் என்பது தெரிய வருகிறது. அதன் விளைவாக, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆத்துமாக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்ததே தவிர அதிகரிக்கவில்லை. கிறிஸ்தவராக இருப்பவர் மற்றவர்களை இழிவாக நடத்தும்போது, கிறிஸ்துவை அறியாத மக்களின் மனதில் கிறிஸ்தவத்தையும் கிறிஸ்துவையும் பற்றிய தவறான எண்ணங்கள் உருவாகும். இத்தகைய வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் அதற்குச் சான்றாக இருக்கின்றன. அதே சமயம், கிறிஸ்துவை விதைக்கும் விதை நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டு, கற்பாறையின் மீது கட்டப்பட்டபோது, எத்தனை இன்னல்கள் வந்தாலும் அது விழுந்துபோகவில்லை. கிறிஸ்துவின் வார்த்தை கற்பாறையில் கட்டப்படும்போது, மழையும் காற்றும் அதை நகர்த்த முடியாது. அதன் விளைவாகவே முதலூர் கிராமம் உருவானது. ஒரு கிறிஸ்தவ கிராமம் உருவாக, ஊழியர்களும் மக்களும் கடும் பாடுபட்டனர்; அந்த முயற்சியை ஆண்டவர் விருதாக விட்டுவிடவில்லை.

கிறிஸ்துவின் பாதையில் நாம் ஒரு நிழலாக மட்டுமே நடந்தாலும், அது இருளில் வாழும் மக்களுக்கு வலுவான ஒளியாக ஒளிரும். Even if we walk merely as a shadow on Christ's path, it will shine as a strong light for those living in darkness.

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

புறநெல்வேலி பேரவையங்கள்

5

சந்திரா மனோகரன், ஈரோடு.

St. John's Cathedral (s-Hertogenbosch)

நெதர்லாந்தில் உள்ள புனித ஜான்ஸ் கதீட்ரல்:

கோதிக் கலை, நம்பிக்கை மற்றும் நவீனத்துவத்தின் சங்கமம் நெதர்லாந்தின் அழகு ததும்பும் டென்-போஷ் (s-Hertogenbosch) நகரில் அமைந்துள்ள செயின்ட் ஜான்ஸ் கதீட்ரல் (St. John's Cathedral), நாட்டின் மிகப்பெரிய ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயமாகக் கருதப்படுகிறது. கோதிக் கட்டிடக்கலை வடிவில் கட்டப்பட்ட இவ்விலாச நாயகன் தேவாலயம் புனித யோவானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டதாகும்.

இதன் கட்டுமானம் 1220ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது என்றும், 1340இல் முடிவடைந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. பின்னர் 1559ஆம் ஆண்டில், 'செயின்ட் ஜான்ஸ் ஹெர்டோஜென் போஷ்' எனப்படும் புதிய மறை மாவட்டத்தின் முக்கியக் கதீட்ரலாக உயர்வைப் பெற்றது. இக்கதீட்ரலின் பரிமாணங்கள் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன: நீளம் 115 மீட்டர், அகலம் 62 மீட்டர், மற்றும் அதன் கோபுரம் 73 மீட்டர் உயரமுடையது. கோதிக் கலைக்கழகத்தின் சீரான வளைவுகள், உயர்ந்த கூரைகள், விரிவான இடைகழிகள், மற்றும் கலைநயத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்ட கறைபடிந்த கண்ணாடிகள் என அனைத்தும் பார்வையாளர்களை மெய்மறக்கச் செய்கின்றன.

இந்த கண்ணாடிச் சாளரங்கள் பைபிள் கதைகள் மற்றும் புனிதர்களின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களைச் சித்தரிக்கின்றன. ஒவ்வொரு கண்ணாடியும் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகவும் ஒரு ஆன்மிக சாட்சியாகவும் இயங்குகிறது. பகலொளி பாயும் விதம்தோறும் சாளரங்களில் பிரதிபலிக்கும் வண்ணங்களும், அந்த ஒளிப்பரிமாணங்களில் உருவாகும் மாயாஜாலமும் தேவாலயத்தை ஒரு மாயக் களமாக மாற்றுகின்றன.

வரலாற்று மாற்றங்கள்

1629ஆம் ஆண்டு புராட்டஸ்டண்ட் சீர்திருத்தத்தின் போது, இக்கதீட்ரல் புராட்டஸ்டண்ட் குழுவால் கைப்பற்றப்பட்டது.

பின்னர் நெப்போலியன் ஆட்சிக்குப் பிறகு 1810ஆம் ஆண்டில், இது மீண்டும் கத்தோலிக்க வழிபாட்டிற்குப் புனரமைக்கப்பட்டது. நெப்போலியன் தேவாலயத்தை திருப்பித் தரும் போது கூறியதாக வரலாறு கூறுகிறது:

‘உங்களிடம் இப்படி ஒரு பிரம்மாண்ட தேவாலயமும், அதற்கேற்ற பிஷ்பும் இருக்க வேண்டும்.’ இக்கூற்று, அந்தக் காலத்தில் தேவாலயத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் மதிப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

நவீன சிலையின் நயவஞ்சனச் சரிப்பு

இத்தேவாலயத்தில் காணக்கூடியது ஒரு வியத்தகு சிலை - ஒரு தேவதை போன்ற உருவம், ஆனால் அது மரபுப்படி தேவதை அல்ல. அது டெனிம் ஜீன்ஸ் பேண்ட் அணிந்த, கையில் பிரீஃப் கேஸ் வைத்திருக்கும், மற்றொரு கையால் மொபைல் போனில் பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு இளம் பெண்ணின் உருவம்!

அங்குள்ள வழிகாட்டிகள் இதைப் பற்றி ஒரு சுவாரசியமான கதை சொல்வார்கள்:

“இந்த சிலை முழுக்கையிலும் ‘அசல்’ என்று ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், இதை நீங்கள் ‘தேவதையாக’ அழைக்கலாம். ஒரு காலத்தில் இவள் துறவி யாரோவுடன் தொலைபேசியில் பதிலளித்தவளாக நம்பப்பட்டாள். ஆனால் அவள் புகழின் உச்சிக்குச் சென்றதும், பின்னாளில் பதிலளிக்கும் இயந்திரமொன்றால் மாற்றப்பட்டாள் எனக் கூறப்படுகிறது!”

முடிவுரை

இந்தச் செயின்ட் ஜான்ஸ் கதீட்ரல் என்பது நெதர்லாந்தின் மையப்பகுதியில் நம்பிக்கையை, வரலாற்றை மற்றும் கலைத் திறனைக் கொண்டாடும் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறது. இது மரபிற்கும், சீரிய கட்டிடக்கலைத்திற்கும், கலாச்சார நவீனத்துவத்திற்கும் இடையே ஒரு ஆழ்ந்த உரையாடலாக நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது.

ஒடிப் பேர்வைவன்...

முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர்

தாவீது சுந்தரானந்தன் முதலில் பார்க்க விரும்பியது, தான் தஞ்சையில் கேள்விப்பட்டு அதிசயித்த கிளாரிந்தாள் என்ற பெண்ணைத்தான். சத்தியநாதனும் கிளாரிந்தாவின் செயற்கரிய செயல்களைப்பற்றி அவனிடம் விவரித்தார்.

'அந்தப்பெண் இல்லாவிட்டால், இந்த அளவு கிறித்தவம் இந்தப்பகுதியில் காலூன்றியிராது சுந்தர். இந்த நாட்டில் ஒரு பெண், அதுவும் கணவனை இழந்தப்பெண் இந்த அளவு துணிந்து நற்காரியங்களைச் செய்கிறாள் என்றால் மெய்யாகவே நான் பல நேரங்களில் வியந்து போயிருக்கிறேன். கடவுள் அவளோடு இருந்து தனது சித்தத்தை நிறைவேற்றி வருகிறார். பெண்கள் வீட்டிலிருந்து வெளியில் எட்டிக்கூட பார்க்கக்கூடாது என்ற நிலை. ஆனால் இவளோ கடவுள் மேலுள்ள பேரன்பினால் தன்னை யார் என்ன சொன்னாலும் அதையெல்லாம் கண்டு கொள்ளாமல் தனது சேவையைச் செய்து கொண்டே இருக்கிறாள். இந்தப் பள்ளிக் கூடத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறாள். அதில் படிப்பதற்கான குழந்தைகளைத் தேடிச் சென்று அழைத்து வருவாள். சில குழந்தைகளை இழுத்துதான் வர வேண்டும். . . ' அப்படியா. . . ஏன் ஐயா?'

'ஆம் சுந்தர். இங்கு கல்வியின் முக்கியத்துவம் இன்னும் மக்களால் அறியப்படாததுதான் காரணம். இங்கு மட்டுமல்ல. வேறெங்குதான் அறியப்பட்டிருக்கு? நீயே சொல்லேன். எனவே அவர்களுக்கு அதையும் நாம்தான் அறியசெய்ய வேண்டும். முதலில் குழந்தைகளின் பெற்றோர்களுக்கு நாம் உணர்த்தியாக வேண்டும். இதையெல்லாம் தான் இந்தக் கிளாரிந்தாள் செய்துவருகிறாள். குழந்தைகளுக்கு எழுதபடிக்க மட்டுமல்ல அவர்களுக்குப் பசிக்கும் போது உணவும், இடையிடையே தின்பண்டங்களும் அளித்துதான் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வர வைக்கிறோம். அதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் கிளாரிந்தாள் செய்கிறாள். ராயப்பன், மதுரநாயகம் என்று இரண்டுபேர் உபாத்தியார்களாக அவளோடு இணைந்து கல்வி போதிக்கிறார்கள். நானும் வந்து கண்காணித்துக் கொள்கிறேன். மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. இன்னும் உபாத்தியார்கள் போதாது. நீயும் அதில் பணியாற்ற வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். மற்ற நேரங்களில் எங்களோடு நீ

சுவிசேசம் சொல்ல வரலாம். எப்படியாவது எல்லோரையும் எழுத்தறிவைப் பெற வைக்க வேண்டும் என்பதே நமது முதன்மையான குறிக்கோள்.

பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் பள்ளிக்கு அனுப்புவதில்லை. ஒன்றிரண்டு குழந்தைகள்தான் அவ்வப்போது வருவார்கள். அடுத்தநாள் அவர்கள் வருவார்கள் என்று நினைக்க முடியாது. அவர்களைத் தேடிச்செல்ல வேண்டும். அப்படிச் செல்லும் போதும் தேடிவருபவர்களுக்கு ஏதோ நன்மை இருப்பதாக அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டு அவமானப்படுத்தி அனுப்பி விடுவதும் உண்டு. அதையெல்லாம் கிளாரிந்தா பொருட்படுத்தாமல் உற்சாகத்தோடு செயல்படுவது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரும். அவளுக்குள் ஒருவித தாய்மை உணர்வு இருப்பதை நான் உணரும்போதெல்லாம் கர்த்தரை துதிப்பேன், கண்கலங்குவேன்.

அந்தப் பெண்ணின் வாழ்க்கையில் தான் எத்தனையெத்தனை சோதனைகள்!? நினைத்தாலே மனம் வேதனிக்கிறது. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தேவ சக்திதான் அவளை இப்படிச் செயல்படுத்துகிறது என்பதை என்னால் அறிய முடிகிறது சுந்தர். 'என்றவர் கலங்கிய கண்களோடு அவனைப் பார்த்தார். கிளாரிந்தா அம்மையின் பாடுகளுக்கு முன்னால் எனது துயரங்களெல்லாம் மிகச் சிறியது என்று எண்ணிக் கொண்டான் சுந்தர்.

'ஆம் ஐயா. அவர்களை நான் பார்க்க வேண்டும். அவர்களது தேவப்பணி என்னைத் தூண்டி ஏவுகிறது. கர்த்தருக்காக நான் இன்னும் நிறைய செய்யவேண்டும், செய்ய முடியும் என்ற உத்வேகத்தை என் நாடி நரம்புகளுக்குள் ஏற்படுத்துகிறது ஐயா. ' என்றான். 'ஆம் சுந்தர். நான் சில வேளைகளில் சோர்ந்து போகும் போதெல்லாம் இந்தப் பெண்ணின் வாழ்கைதான் என் கண்முன்னால் வந்து நிற்கும். என்னாலும் முடியும். கிளாரிந்தாவோடு இருந்து அவளை வழிநடத்தும் தேவன் தானே என் தேவனும் என்ற உணர்வு எனக்குள் வந்தவுடன் ஒரு உற்சாகம் என்னைத் தொற்றிக் கொள்ளும். . . '

'ஆம் ஐயா. . . தாங்கள் சொல்லச் சொல்ல எனக்குள்ளும்

அவ்வாறுதான் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்' என்றான். 'பிராமணப்பண்ணான அவள் தெருக்களில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருப்போருடனும் உறவாடுவாள். அவர்கள் மீது இரக்கம் கொண்டு தனது வீட்டிற்கு அழைத்துவந்தும் உணவளிப்பாள். உடுத்த ஆடைகள் அளிப்பாள். அவர்களது கீழிந்த ஆடைகளைத் துவைத்தும், தைத்தும் கொடுப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். கர்த்தரின் அன்பை எடுத்து கூறி தேற்றுவாள். சாதி மதம் என்று எந்தப் பாகுபாடும் காடாமல் புரண அன்பில் நடந்து கொள்வாள். எனக்கு சிலவேளை அதை நேரில் காணும் போது மயிர் சிலிர்த்துக் கொள்ளும். இப்படியும் நடந்துகொள்ள முடியுமா என்று தோன்றும்!'

'நம் இயேசுவின் அதே அன்பு. . . மற்றவர்கள் அருவருக்கும் தொழுநோயாளிகளையும் தொட்டு குணமாக்கினாரே நமதாண்டவர் இயேசு. . . ! கீழ் சாதி என்று ஒதுக்கப்பட்டவளான சமாரியப் பெண்ணிடமும் வேறுபாடு காட்டாமல் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்டாரே. . . அதே அன்பு. . . !' என்றான் சுந்தர்.

'மிகச் சரியாக சொன்னாய் மகனே. ஆனால் உனக்கு இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னோடு ஊழியத்தில் உள்ள மற்ற சகோதரர்கள் இன்னும் சாதி வேறுபாடு காண்பித்து அவர்களோடு சரிசமமாகப் பழகுவதை விரும்பாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதை நினைத்தால் எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக உள்ளது சுந்தர்' என்றவர் பெருமூச்சு விட்டார். 'அப்படியா ஐயா. !?ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆனால் தஞ்சையில் உள்ள நமது சகோதரர்களுக்குள் இப்படியான மனநிலை இருந்ததை நான் பார்த்ததில்லை. சரி, கர்த்தர் அவர்களையும் மாற்றுவார். நம் கர்த்தர் மாறாதவர்;தனது அன்பை தரித்துக்கொள்ளச் செய்வார் ஐயா. ' என்றான். 'சரிதான் சுந்தர். ஆரம்பத்தில் மிகவும் மோசமாக இருந்தார்கள். இப்போது ஓரளவு சரியாக செயல்படுகிறார்கள்.

அதனால்தான் அந்தந்த சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தேவ பணிச் செய்ய வரவேண்டும் என்று விரும்பி ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன். கர்த்தர் உன்னை அனுப்பியுள்ளார். வா, போகலாம். கிளாரிந்தாவையும், பள்ளியையும் பார்த்து வருவோம்.' என்று கிளம்பினார்.

கிளாரிந்தாள் குடியிருந்த வீட்டின் அருகில் கூரை வேயப்பட்ட அழகிய குடிசையிலிருந்து சிறுவர்களின் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி கைநீட்டி 'அது தான் பள்ளிக்கூடம்' என்றார் சத்தியநாதன். முகமலர்ச்சியோடு ஏறிட்டுப்பார்த்தவன் 'ம்'என்று தலையசைத்தபடி சற்று தூரத்தில் அமைந்திருந்த மற்றொரு சிறிய அறையையும் பார்த்து பார்வையை அதன்மீது பதித்தான். சத்தியநாதன் அதை கவனித்தவர் 'ஆம் சுந்தர், அது தான் கிளாரிந்தாள் கடடிய தேவாலயம்' என்றார். அது மிகவும் நேர்த்தியாக கட்டப்பட்டு வெள்ளையடிக்கப்பட்டிருந்தது. ஓலைகளால் கூரை வேயப்பட்டிருந்தது.

அங்கிருந்த மற்ற வீடுகளின் அமைப்பைவிட

இது கூடுதல் அழகுடனும், தூய்மையாகவும் இருந்தது. அதைச் சுற்றி பூஞ்செடிகளும் சிறியவகை பூ மரங்களும் நின்றிருந்தன. பார்த்ததுமே ஒருவகையான அமைதி மனத்திற்குள் உணர்ந்தான். அதை அவனது மலர்ந்த முகத்தில் கண்டு மகிழ்ந்தார் சத்தியநாதன். இந்த இளம் வயதில் இந்த வாலிபனுக்குள் தான் எத்தனை பக்தி. . . ! என்று எண்ணிக் கொண்டார். அதிசயித்து ஆலயத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவனை 'வா உள்ளே செல்வோம்' என்று அவனது தோளில் கைப் போட்டு அழைத்துச் சென்றார்.

இருவரும் ஆலயத்திற்குள் சென்று முழங்காலில் நின்று அமைதியாய் சில நிமிடங்கள் இறை வேண்டல் செய்தனர். சுந்தரின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது. சத்தியநாதன் எழுந்து அமர்ந்தார். அவன் மனதில் ஏதோ ஒரு பாரம் இருப்பதைக் கண்டார். தாயும், தகப்பனும் இல்லாத சிறுவன். நாம் தான் அவனை அரவணைத்து நடத்தவேண்டும் என்று தீர்க்கமாய் எண்ணினார். சுந்தர் அவர் அருகில் வந்து நின்றான். முகத்தில் அழுததற்கான எந்தத் தடயமும் இல்லாதளவு புன்னகையால் நிறைந்திருந்தது அவனது முகம். தன் வேதனைகளைக் கடவுளிடம் மட்டுமே தெரிவிக்கும் பண்பு சிறுபிராயத்திலேயே அவனுக்குள் இருந்ததை கண்டு நெகிழ்ந்தார். 'சரி, வா சுந்தர். கிளாரிந்தாள் வீட்டிற்குச் செல்வோம். நாம் வந்திருப்பது எப்படியும் அவளுக்கு இதற்குள் தெரிந்திருக்கும்' என்றார்.

இருவரும் வெளியே வந்தனர். தொலைவில் சத்தியநாதன் வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு அவரை எதிர்க்கொள்ள ஆலயத்தை நோக்கி வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தாள் கிளாரிந்தாள். அருகில் வரவர கைக்கூப்பி மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து வணங்கினாள். சத்தியநாதனும், சுந்தரும் பதிலுக்குக் கைக்கூப்பி வணக்கம் செலுத்தினர். 'கர்த்தருடைய புரண சமாதானம் உண்டாகட்டும்' என்றார் சத்தியநாதன். கிளாரிந்தாள் மீண்டும் கைக்கூப்பி நன்றி தெரிவித்தாள். சுந்தரைப் பார்த்து 'கர்த்தருக்குள் மகிழ்ந்துரு மகனே' என்றாள்.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு வாலிபனான ஒரு சிறுவனை சுவார்ட்ஸ் இங்கு அனுப்பவுள்ளதாக அவர் தன்னிடம் கூறியிருந்ததை நினைவுகூர்ந்தவளாய், 'நீ தஞ்சையிலிருந்து. . . ' 'ஆமாம் அம்மா. நான் சுவார்ட்ஸ் ஐயா அனுப்பி வந்தவன் தான். என் பெயர் தாவீது சுந்தரானந்தன்'என்றான்.

'ஆம் அம்மா. . . கர்த்தரால் முன்குறிக்கப்பட்டவன். சுவார்ட்ஸ் ஐயரின் செல்லப்பிள்ளை. கோலாப் ஐயரால் ஞானஸ்நானம் பெற்றவன். அவனது சொந்த ஜில்லா இதுதான். நாம் தான் அயலகதரதார். . . !'என்று சிரித்தார். அப்படியா. . . !? திருநெல்வேலியா உனது சொந்த ஊர்? ' என்றார் வியப்போடு. 'எனக்கு சாத்தான்குளத்திற்கு அருகில் உள்ள காலக்குடி என்ற ஊர் அம்மா'. என்றான். 'சரி அவனைப் பற்றின மற்ற விபரங்களெல்லாம் உனக்கு நான் பிறகு அறிவிக்கிறேன்'. என்றார் சத்தியநாதன். மூவரும் கிளாரிந்தாவின் வீட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தனர்.

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

ஜே.பர்னபாஸ்
சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம்

ஒரு கல்லறை துவக்கிய தேடல் சரித்திரம்

கிறிஸ்தவக் கிர்த்தனைக் கவிஞர் சங்கை அருமைநாயகம் வேதக்கண் ஐயர்
(Rev. Arumainayagam Vedakan – Native Pastor)– ஒரு பார்வை

உப்பு முன்

‘ஐயையா நான் வந்தேன் – தேவ ஆட்டிக்குட்டி வந்தேன்!’

- என்ற மனதை உருக்கும் இந்த கிறிஸ்தவக் கிர்த்தனையை பலமுறை நாம் நமது ஆலயத்தில் பாடக் கேட்டிருக்கிறோம். இந்த நெஞ்சுருக்கும் கிர்த்தனையை எழுதியவர் கிறிஸ்தவக் கிர்த்தனைக் கவிஞர் சங்கை அருமைநாயகம் வேதக்கண் ஐயர் என்பவர். இந்தக் கிர்த்தனை நமது கிர்த்தனைப் புத்தகத்தில் 156 ஆவது எண் கொண்ட கிர்த்தனையாக உள்ளது (பழைய எண்:185). இது மட்டும் அல்லாமல், மேலும் இரண்டு கிர்த்தனைகள் இவர் பெயரில் அந்த பாடல் புத்தகத்தில் உள்ளது. ‘இரங்கும், இரங்கும், கருணை வாரி! - ஏசு ராசனே, -பவ நாச நேசனே !’ என்ற 142 (பழைய எண் 167) எண் கொண்ட கிர்த்தனையையும், ‘ஆத்தும் அடைக்கலம் அன்புள்ள யேசுவே! - அய்யா புகலிடம் தாரும்!’ என்ற 205 (பழைய எண் 237) எண் கொண்ட கிர்த்தனையும் வேதக்கண் ஐயர் பெயரில் உள்ளது. இந்த மூன்றும் விலையேறப்பெற்ற முத்துக்களைப் போன்ற கிர்த்தனைகள்- நெஞ்சை உருக்கும் கிர்த்தனைகள் அவை! இப்படி அருமையான பல கிறிஸ்தவ கிர்த்தனைகளை ஐயர் எழுதியுள்ளார். ஆனால், நமது கிறிஸ்தவக் கிர்த்தனைப் புத்தகத்தில் மூன்று கிர்த்தனைகள் மட்டும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மூன்று கிர்த்தனைகள்

சிறந்த தமிழ் கிறிஸ்தவக் கிர்த்தனைக் கவிஞர் சங்கை அ. வேதக்கண் ஐயர் எழுதிய கிர்த்தனைகள் அடங்கிய ‘கிர்த்தனை மாலை’ இன்று கிடைக்காமல் போனது ஏமாற்றம் அளித்ததாலும்

தேடல் தொடங்குகிறது.

வேதக்கண் ஐயர் பற்றிய எல்லா தகவல்களையும் குறித்தான தேடலும் தொடர்கிறது. 1901 ஆம் ஆண்டு சங்கை J. S. சாண்டலர் ஐயர் (Rev. J. S. Chandler) தொகுத்து வெளியிட்ட ‘ஞானப் பாட்டுகள், ஞான கீதங்கள்’ அடங்கிய பாட்டு புத்தகத்தை 1930 ஆம் ஆண்டு C. L. S. PRESS வெளியிட்டது. 95 ஆண்டுகள் பழமையான அந்த பாடல் புத்தகத்தில் சங்கை அ. வேதக்கண் ஐயர் எழுதிய இந்த மூன்று கிர்த்தனைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்தப் புத்தகத்தின் பாடகர் நாம அட்டவணையில் ‘A. வே’ என்ற முதல் எழுத்துக்கள் (INITIALS), அது கிர்த்தனைகளின் முடிவிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (A. வே, A. வேதக்கண், 202, 186, 262).

1982 ஆம் ஆண்டு C. L. S. வெளியிட்ட ‘கிறிஸ்து சபை பாமாலைகளும், கிர்த்தனைகளும்’ என்ற பாட்டுப் புத்தகத்தில் வேதக்கண் ஐயரின் அதே மூன்று கிர்த்தனைகளும் அப்படியே இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த புத்தகத்தில் உள்ள கவிஞர் அகராதியில் வேதக்கண், அ. உபாத்தியாயர், நாகர்கோயில், (185, 167, 237-வே. உபா.) என்று ஐயரைப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. போதகர்களை (REVERENDS) ‘உபாத்தியாயர்’ என்று குறிப்பிடும் அக்கால வழக்கமே இது. நவீன பதிப்புகளில் பாடல் ‘ஆசிரியர் அகராதி’ என்று ஒரு பகுதி, அதில் ஐயரைப் பற்றிய குறிப்புகளுடன், அதே மூன்று கிர்த்தனைகளும் அப்படியே இடம்பெற்றுள்ளன. (வேதக்கண், அ. (156 142, 205), (கிறிஸ்தவப் பாமாலை- கிர்த்தனை, புத்தெழுச்சிப் பாடல்கள் -காலை மாலை -திருவிருந்து ஆராதனை முறைமைகள், C. L.

S, கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம், சென்னை, 39th EDITION-OCTOBER-2023), ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகவே ஐயரின் கீர்த்தனைகள் தமிழ் சீர்திருத்த கிறிஸ்தவ உலகில் மக்களின் ஆன்மீகத் தேவைகளுக்கான அரு மருந்தாக திகழ்கின்றன, இவைகளில் ஐயரின் 'ஐயையா, நான் வந்தேன்! - தேவ ஆட்டுக்குட்டி வந்தேன்!' என்ற கீர்த்தனை மிகவும் சிறப்பானதும் பிரபலமானதும் ஆகும். நமது பாடல் புத்தகத்தில் உள்ள இந்த மூன்று கீர்த்தனைகளால் நாம் அறிந்த சங்கை வேதக்கண் ஐயர், ஒரு சிறந்த தமிழ் கவிஞர் மட்டுமல்லாது, போதகரும், எழுத்தாளருமாய் திகழ்ந்திருக்கிறார். (சேலத்தின் சங்கீத மூர்த்தி -சேலம் தமிழ் கிறிஸ்தவக் கவிஞர் வேதக்கண் ஐயரின் கல்லறை- கட்டுரை-அருளமுது- செப்டம்பர் 2018- பக்கங்கள் 43-47)

போதகரும் எழுத்தாளருமான கவிஞர் வேதக்கண் ஐயர்:-

தமிழ்நாட்டில் கல்வியில் முதலிடம் வகிக்கும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மண்டைக்காடு என்ற முக்கியமான ஊருக்கு அருகே உள்ள கோவிலான் விளை என்ற கிராமத்தில், இயேசுவை அறியாத ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர் தான் இக்கவிஞர். இவர் குழந்தை பாலகனாக இருந்தப் பருவத்தில், கொடிய அம்மை நோய் ஏற்பட்டு, கண் திறக்க முடியாத நிலையில் நாட்டு மருத்துவர்களால் அப்பொழுது கைவிடப்பட்டார். பெற்றோர்கள் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு நெய்யூரில் தங்கியிருந்த சங்கை சார்லஸ் மீட் ஐயர் (REV. CHARLES MEAD., L. M. S) அவர்களிடம் கொண்டு போய், குழந்தையை காப்பாற்றும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள். சங்கை சார்லஸ் மீட் ஐயர் இறைவேண்டல் செய்து, இறைநம்பிக்கையோடு வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள், உங்கள் பிள்ளைப் பிழைத்துக் கொள்வான் என்று சொல்லி, அவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பினார். வீடு சென்றதும், குழந்தைக் கண்விழித்துக் கொண்டது. வேதக்காரர் வேதத்தை வைத்து ஜெபித்ததினால், குழந்தை கண் திறந்து பிழைத்துக் கொண்டதால், குழந்தைக்கு 'வேதக்கண்' என்று பெயர் வைத்தார்கள் (EYE BY THE BIBLE- வேதத்தினால் கிடைத்தக் கண்). இவர் குமரியில் நெய்யூர் போர்டிங் பள்ளியில் படித்து, நாகர்கோவில் இறையியல் பள்ளியில் ஆசிரியர் பணியில் சேர்ந்து பணி செய்தார். 1862 ஆம் ஆண்டு வேதக்கண் தனது ஆசிரியர் பணியை விட்டுவிட்டு, இலங்கை சென்றார். அங்கே அவர் ஒரு காபி தோட்டத்தில் கணக்காளராக பணி செய்தார். பின்னர் தூய தோமா வேதாகமக் கல்லூரியில் சேர்ந்து இறையியல் பயின்று, 1866 ஆம் ஆண்டு போதகராக அருள்பொழிவு பெற்று, அங்கே போதகராகப் பணி செய்து வந்தார்.

சங்கை வேதக்கண் ஐயரின் இலக்கியப் பணிகள் :-

(I) செய்யுள் நூல்கள் :-

அதிசயக் கும்மி (கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியம் -ஓர் அறிமுகம்- டாக்டர் ஜி. ஜான் சாமுவேல், FIRST EDITION -2008, ஆசியவியல் நிறுவனம்), சங்கீத புரணி, தத்துவ போதினி, ஞானக்குறள், இலங்கைக் கும்மி, நல்லுரை நாற்பது, சின்ன தங்கம் (LITTLE SISTER-1864), நவநீதம் இருநூற்றாறுபது, ஆதி

நந்தவனப் பிரளயம், ஆதிநந்தவன மீட்சி, ஆகியவை.

(2) உரைநடை நூல்கள்:-

N. தேவதாசன் ஐயரது வாழ்க்கை வரலாறு, வேத ரூபக நிகண்டு, தெரிந்து தெளிதல், நவவிரிவிலக்கண வினா விடை, ஆகியவை. (கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைக் கவிஞர்கள் - முனைவர் யோ. ஞானசுந்திர ஜான்சன், விரிவாக்கப்பட்ட மறுபதிப்பு -டிசம்பர் 2017, கீர்த்தனா பதிப்பகம், சென்னை). வாரி மருவுமணி, சவிசேஷ பிரபல விளக்கம் என்ற இரண்டு மாத இதழ்களையும் ஐயர் நடத்தி வந்தார். 1892 ஆம் ஆண்டில் ஐயர் இலங்கையில் மரித்தார் என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவர் எந்த ஊரில் மரித்தார், அவரது கல்லறை எங்கு உள்ளது, என்ற தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. அவரது நினைவான சாட்சிகள் பற்றிய தகவல்களும் கிடைக்கவில்லை.

இவர்தான் அவரோ?

நமது சேலம் 4 ரோடு பெரமனூர் ஆங்கிலேயர் கல்லறை தோட்டத்தில் (Salem 4 Roads Peramanur Anglican Cemetery) உள்ள ஒரு கல்லறை இந்த கேள்வியை எழுப்புகிறது! அது நீள் செவ்வக வடிவ சுண்ணாம்புக் காரைக் கட்டுமானம். அதன் தலைப் பகுதியில், ஒரு சதுர பழுப்பு நிற கிராடைத் தளமும் (Brown Colour Granite Memorial), , அதன் மீது சதுர பிரமீடும், இவைகளின் மீது நடப்பட்ட மொட்டு சிலுவையும் (BUDDER CROSS), இதுதான் அந்தக் கேள்விக்குரியக் கல்லறை.

இவரது கல்லறை சாசனக் கல்வெட்டும், அடக்கப் பதிவேடும், சொல்லும் தகவல்கள் :-

'Budded Cross' நடப்பட்ட மொட்டு சிலுவை, இது 'Orthodox Cross' கீழை ரீதி சத்தியத் திருச்சபையினர் பயன்படுத்தும் சிலுவை. இதன் மையத்தில் I.H.S. என்ற ஆங்கில எழுத்துக்கள் ஒன்றன்மீது ஒன்றாக அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அர்த்தம் 'Jesus Hominum Salvator' இயேசு மனுக்குல மீட்பர் என்பது. 'In His Service' என்றும் இதற்கு அர்த்தம் கொள்ளலாம். அவரின் திருப்பணியில் வாழ்நாளெல்லாம் ஈடுபட்டு உழைத்த ஐயரின் கல்லறை சிலுவையில் இந்த எழுத்துக்கள் பொருத்தமானதே.

(a) Final Words -Epitaph :-

Sacred To The Memory Of The Rev. A. Vedakan, Who for 11 years ministered to the Tamil S. P. G. Congregation, Salem. Died July 1, 1897, Aged 61 Years.

இந்த வரிகளுக்குக் கீழே ஐயரின் வெற்றி வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு கவிதை ஆங்கிலத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

'Life's race well run'
Life's work well done'
Life's crown well won'

Now comes rest"

கடந்த 2002 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே, இந்த கல்லறை எனது சிந்தனையை கவர்ந்து வந்தது. சங்கை அருமைநாயகம்

வேதக்கண் ஐயர் (Rev. Arumainayagam Vedakan, - 1836 -1897, Native Pastor, S. P. G., Salem) சேலத்தில் 11 ஆண்டுகள் S. P. G. மிஷன் (Society for the Propagation of the Gospel) சார்ந்த ஊழியங்களில் தன் வாழ்நாளின் இறுதி காலங்களில் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தார். சேலம் கிறிஸ்து நாதர் ஆலயத்தில் (இன்றைய சேலம் CSI கிறிஸ்துநாதர் ஆலயம், கோட்டை, சேலம் -1) 1887 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1896 ஆம் ஆண்டுவரை ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகள் தமிழ் திருச்சபையின் போதகராக / நாட்டையராக (S. P. G. Mission, Salem -Native Priest to the Tamil Congregation of Christ Church, Salem) பணிசெய்தார். (List of Priest who had served in Christ Church, Salem. Sl. No. 5, The Reverend A. Vedakkan -1887-1897 - Christ Church, Salem-1875-1975 -Centenary Souvenir - p. no. 5)

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் திருச்சபையின் பாதிரியாராக /குருவானவராக சங்கை அ. வேதக்கண் ஐயர் பணிசெய்து வந்தார் (Rev. A. Vedakan, Priest, Church of England). 1896 ஆம் ஆண்டு பணி ஓய்வு பெற்ற அவர், தொடர்ந்து ஆலய இறைபணிகளில் உதவிவந்தார். இந்த காலகட்டத்தில் அவருக்கு இராஜபிளவை (Carbuncle) என்ற நோய் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக அவர் தனது 61ஆவது வயதில் 1897 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1ஆம் தேதி சேலத்தில் காலமானார். அன்று மாலை சேலம் ஓமலூர் பிரதான சாலையின் வடக்காக அமைந்துள்ள சேலம் புதிய கல்லறைத் தோட்டத்தில் (Salem New Cemetery-தற்பொழுது இந்த கல்லறைத் தோட்டம் சேலம் 4 ரோடு பெரமனூர் ஆங்கிலேயர் கல்லறைத் தோட்டம் - Salem 4 Roads Peramanur Anglican Cemetery என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது) ஐயரின் உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. சேலம் ஜமீன்தார் ஜார்ஜ் ஃபிரெடரிக் பிஸ்சர் (Salem Zamindhar George Frederick Fischer) துரையின் மருமகன் சங்கை தாமஸ் போக்ஸ் ஐயரால் (Rev. Thomas Foulkes - Honourary Chaplain Christ Church, Salem) நல்லடக்கச் சடங்கு நடத்தப்பட்டது. இவருக்கு உதவியாக அப்பொழுது சங்கை J. F. ஸ்பென்சர் ஐயரும் (Rev. J. F. Spencer, Incumbent, Yercaud and Salem) இருந்தார். திரளான ஆங்கிலேயர்களும், தமிழ் கிறிஸ்தவர்களும் இந்த அடக்க ஆராதனையில் பங்கேற்று சங்கை வேதக்கண் ஐயருக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர். (Burial Register (Tamil Church) from July 1877 to 1939 & List of Inscriptions on Tombs at Salem 4 Roads Peramanur Anglican Cemetery -J. Barnabas, M.Sc., -2002-2019 - Unprinted Source)

இந்த கல்லறைத் தோட்டம் சொன்ன கதை :-

'என்னை ஜீவபலியாய் ஒப்புவித்தேன், ஏற்றுக் கொள்ளும் யேசுவே!' என்ற கீர்த்தனைப் பாடல் (கீர்த்தனை எண் :189 (220)) ஆண்டவரின் பணியில் ஈடுபட்டு உழைத்து, மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, இன்று மீளாத்துயில் கொண்டுள்ள திருத்தொண்டர்களின் கல்லறைகளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் நினைவிற்கு வரும். என்னையும் அறியாமல் நான் வாய்விட்டு பாடுவேன், அந்த கீர்த்தனை வரிகளை! இந்தப் பாடலின் ஒவ்வொரு வார்த்தைகளும், வரிகளும், இந்தத் திருத்தொண்டர்களின் தியாகத்தை, அர்ப்பணிப்பை,

உணர்த்துவதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த கீர்த்தனை இவர்களுக்காக இவர்கள் எழுதிய கீர்த்தனை போலவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. 'என் ஜனங்களோ எண்ணிமுடியாத நாட்களாய் என்னை மறந்துவிட்டார்கள்' (எரேமியா 2:32) என்று எரேமியா தீர்க்கன்புலம்பியது போலவே இங்கும் நடந்தது. ஏறத்தாழ எழுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த அதிசய கல்லறைத் தோட்டத்தை எல்லாரும் மறந்துவிட்டார்கள். புதர்மண்டி அவைகள் எல்லாம் மரங்களாய் உள்ளே யாரும் நுழைய முடியாதபடி அடர்வனமாக இந்த இடம் மாறிப்போனது. சமூக விரோதிகளின் கூடாரமாக, குப்பை கொட்டும் இடமாக, சுகாதாரச் சீர்கேட்டுக்குள் இந்த இடம் சென்றுவிட்டது.

சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம் மூலமாக அன்றைய பேராயர் அவர்களுக்கும், சேலம் திருச்சபைத் தலைவர்களுக்கும் இக் கல்லறைத் தோட்டத்தை மீட்கும்படி கோரி கடிதங்கள் சமர்ப்பித்து வைத்தோம். (Letters to the Bishop Rt. Rev. Dr. Manickam Dorai, Bishop in Coimbatore & to Rev. A. Stanley Kumar, Area Chairman Salem dated: 09-11-2009) ஆயினும் எதுவும் நடக்கவில்லை. தளராது தொடர்ந்து முயற்சிகள் எடுத்து வந்தோம். 'British era cemetery in state of neglect'. என்ற தலைப்பில் The Hindu நாளிதழில் நாங்கள் கொடுத்த செய்தி 27-10-2015 வெளியிடப்பட்டு முத்திரைப் பதித்தது. சேலம் 'பிட்சார்ட்ஸ் ரோடு' (Pritchard's Road) புகழ் பிரபல ஆங்கிலேய வழக்கறிஞர் திரு. J. C. பிட்சார்ட்ஸ் அவரின் நினைவுநாளை ஒவ்வொரு மே மாதம் 12ஆம் நாளும் இந்த கல்லறைத் தோட்டத்தில் அனுசரித்து, அதன் செய்திகளை செய்தித் தாள்களில் பிரசுரிக்கப்பட முயற்சிகள் எடுத்தோம். (British Municipal Chief remembered 112 years after death, Grave garlanded -The New Indian Express dated 13-05-2017)

எனது தாத்தாவின் ஒவ்வொரு ஆண்டு நினைவுநாளன்றும் (30th. September) நானும் எனது காலஞ்சென்ற அப்பா திரு. I. ஜேம்ஸ் ரத்தினம் (1933-2024) அவர்களும் இந்தக் கல்லறைத் தோட்டத்திற்கு வந்து தாத்தா அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடத்தில் மலர் அஞ்சலி செலுத்திவிட்டுப் போகும்போது, சங்கை வேதக்கண் ஐயரின் கல்லறையிலும் மலரஞ்சலி செலுத்தி போவதைக் கடந்த 30-09-2014 ஆம் ஆண்டுமுதல் அனுசரித்து வந்தோம்.

தொடர்ந்து இந்த கல்லறைத் தோட்டத்தின் மீட்பைக் குறித்து கட்டுரைகளை நாளிதழ்களில் எழுதிவந்தேன். (History buffs sore over neglect of lyricist's tomb - The New Indian Express, dated: 04-03-2018) சங்கை அருமைநாயகம் வேதக்கண் ஐயர் கல்லறையும், திரு. J. C. பிட்சார்ட்ஸ் கல்லறையும், இந்த எங்கள் முயற்சிகளுக்கு பேருதவியாக இருந்தது. (Rev. Vedakkan's tomb lies in neglect - The Hindu - dated: 19-03-2018) கடைசியாக கடந்த 2019 ஆம் ஆண்டு நானும் அப்பாவும் எனது தங்கையும் தாத்தாவின் கல்லறைக்கு அஞ்சலி செலுத்தப் போனபோது, கல்லறைத் தோட்டத்தின் நிலைமைகள் படுமோசமாக இருந்தது. உள்ளே நுழைய முடியாததால் தூரத்திலிருந்தே தாத்தாவின் அடக்கஸ்தலம் இருக்கும் திசை நோக்கி புவை எறிந்துவிட்டு அப்பா வந்தார். தேவாலய நிர்வாகத்தினர் இந்த கல்லறைத்

தோட்டத்தை கவனிக்காமல் இப்படி வாளா இருக்கிறார்களே என்று வருந்தினார். இது என் மனதில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த விஷயத்தில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து கல்லறைத் தோட்டத்தை மீட்டு மீண்டும் இதை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டுவந்தால்தான் நிலைமைகள் சீரடையும்; இல்லாவிடில் கல்லறைத் தோட்டத்தை ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து காப்பாற்ற முடியாது என்பதை உணர்ந்தேன்.

சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் நானும், சங்க உறுப்பினர் திரு. V. C. அச்சன் குஞ்சு அவர்களும் 04-10-2019 வெள்ளிக்கிழமை அன்று காலை இந்த சேலம் 4 ரோடு கல்லறை மீட்டி சம்மந்தமாக, சேலம் கோட்டை CSI லெக்லர் நினைவாலய போதகர் அருள்திரு. எழில் இராபர்ட் கெவின் அவர்களிடம் பேசினோம். பின்னர் சேலம் CSI கிறிஸ்துநாதர் ஆலயப் போதகர் அருள்திரு. ஜவகர் வில்சன் ஆசீர் அவர்களையும், திரு. J. ஜான் ஜெயகர் அவர்களையும் சந்தித்து பேசினோம். இதனைத் தொடர்ந்து சேலம் CSI கிறிஸ்துநாதர் ஆலயத்தில், சேலம் 4 ரோடு கல்லறைத் தோட்டம் மீட்டி குறித்தான பேச்சுவார்த்தை 16-10-2019 மாலை 4 மணிக்கு நடைபெற்றது. சேலம் CSI லெக்லர் நினைவாலயம், சேலம் CSI கிறிஸ்துநாதர் ஆலயம், சேலம் அஸ்தம்பட்டி CSI இம்மானுவேல் ஆலயம், நிர்வாகிகள் கூட்டத்தில் பங்கு பெற்றனர். உடனடியாக கல்லறைத் தோட்டத்தை சுத்தப்படுத்தும் பணியினை மூன்று ஆலய நிர்வாகமும் இணைந்து 18-10-2019 அன்று மேற்கொண்டது சிறப்பான வெற்றி ஆகும்.

02-11-2019 சனிக்கிழமை கல்லறைத் திருநாள் அன்று, மதியம் 2 மணியளவில் சேலம் மூன்று CSI திருச்சபைகளும் இணைந்து, சேலம் 4 ரோடு கல்லறைத் தோட்டத்தில் United prayer ஐக்கிய ஜெபத்துடன் இந்த கல்லறைத் தோட்டத்தின் மீட்டி இவ்வாறு சாத்தியமானது. அப்பொழுது சங்கை அ. வேதக்கண் ஐயர் கல்லறையில் சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் மலரஞ்சலி செலுத்தப்பட்டு ஜெபம் ஏற்றெடுக்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்வில் என்னுடன், சேலம் வரலாற்றுச் சங்கத் தலைவர் இம்மானுவேல் ஜெ. ஜெயசிங், திரு. V. C. அச்சன் குஞ்சு ஆகியோர் பங்கேற்றனர். இந்த நிகழ்வில் சேலம் CSI திருச்சபைகளின் ஒற்றுமை குறித்தும், கல்லறைகள் என்ற வரலாற்றுச் சின்னங்களின் பாதுகாப்பைக் குறித்தும் பேசினேன். பின்னர் சேலம் CSI ஜங்ஷன் தூய திரித்துவ ஆலயமும் இந்த மீட்டி மற்றும் பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் இணைந்து கொண்டது. ஒற்றுமையே நமது பலம் என்பதை இன்று நாம் உரக்கச் சொல்கிறோம் உலகிற்கு.

இந்தியத் திருத்தொண்டிகள் தகவல் களஞ்சியம் (Indian Missionary Directory & Memorial Volume) :-

நாகர்கோயிலிருந்து சேலம் வந்து இங்கே உள்ள S. P. G. மிஷன் ஆலயமான சேலம் கிறிஸ்துநாதர் ஆலயத்தில் (இன்று CSI கிறிஸ்துநாதர் ஆலயம், சேலம் -1) ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகளுக்கு பணிசெய்துலய்வு பெற்று, இங்கேயே வாழ்ந்து மரித்து, நமது சேலம் 4 ரோடு பெரமனூர் ஆங்கிலேயர் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கமாகி இருப்பவர், எழுத்தாளர்,

கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைக் கவிஞர், சங்கை அருமைநாயகம் வேதக்கண் ஐயர் என்று நாம் எண்ணி இருந்த வேளையில் (சேலத்திற்கு கிறிஸ்தவம் வந்தது - முதல் தொகுதி - ஜே. பர்னபாஸ், சேலம் வரலாற்றுச் சங்க வெளியீடு முதல் பதிப்பு - ஜீன் 2024 P. nos. 168, 169), நமது முடிவுகளுக்கு எதிரான ஆதாரம் சொல்லும்படியாக, நம் கையில் கிடைத்த 'Indian Missionary Directory & Memorial Volume - The Rev. B. H. Badley, M. A. Revised edition 1881' என்ற அரிய புத்தகத்தை அலசி ஆராய்ந்து, ஐயரைப் பற்றித் தேடிய போது கிடைத்த தகவல் ஆச்சரியமாய் அதிசயமாய் இருந்தது. அந்த புத்தகத்தில் இருந்த தகவலை இங்கே அப்படியே தருகிறேன் வாசித்துப்பாருங்கள்.

'Arumanayagam Vedakkan, born at Nazareth, in 1836. Ordained Deacon on March 9, 1879. Educated at Madras Diocesan Seminary. Address: Paumben, Madras Presidency.' நமது சேலம் 4 ரோடு பெரமனூர் ஆங்கிலேயர் கல்லறைத் தோட்டத்தில் உறங்குவவரும், மூன்று கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகளை எழுதியவரும், நமது பாமாலை கீர்த்தனை புத்தகத்தில் உள்ள மூன்று கீர்த்தனைகளின் ஆசிரியரும், ஒருவரே அல்ல! இவர்கள் இருவரும் ஒரே காலத்தில், அதாவது சமகாலத்தில், தமிழ்நாடு என்று இன்று சொல்லப்படும் அன்றைய 'Madras Presidency' யைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். சம காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள், ஒரே பேரைக் கொண்ட இருவர் இவர்கள் என்பதும் மேலும் ஒரு ஆச்சரியமான தகவல்.

முடிவுரை :-

தமிழ் கிறிஸ்தவக் கவிஞர், கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைக் கவிஞர், தமிழறிஞர், எழுத்தாளர், என்றெல்லாம் போற்றப்படும், சங்கை அருமைநாயகம் வேதக்கண் ஐயர் (1832-1892) நாகர்கோயிலில் 1832ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பிறந்தவர். இவர் 1862ல் இலங்கை சென்று அங்கே, 1866ஆம் ஆண்டு போதகராக (Reverend) அருட்பொழிவு பெற்றார் என்றும், ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகள் இலங்கை யில் ஊழியம் செய்து, தனது 60ஆம் வயதில் 1892 ஆம் ஆண்டில் ஏப்ரல் 19 ஆம் நாள், அங்கே இலங்கையிலே மரித்தார் என்று முடிகிறது அவர் வரலாறு. அவர் இலங்கையிலா அல்லது கொழும்புவிடா எந்த ஊரில் இறந்தார், அவர் கல்லறை எங்கே உள்ளது, அவரது நினைவான ஞாபகச் சின்னங்கள் பற்றிய தகவல்கள் எனது ஆண்டுகள் கணக்கான தேடலில் கிடைக்காததால், அவரது கல்லறையைக் கண்டு மலரஞ்சலி செலுத்தினால் தான் இந்த தேடல் ஒரு முடிவிற்கு வரும் என்றே நினைக்கிறேன். பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்த இந்த தேடல் சரித்திரம் - இந்த சேலம் நாலு ரோடு பெரமனூர் ஆங்கிலேயர் கல்லறைத் தோட்டத்தில் உள்ள சங்கை அருமைநாயகம் வேதக்கண் ஐயர் (1836-1897) கல்லறை துவக்கியது, ஒரு சுவாரசியம் நிறைந்த தேடலாக தொடர்ந்தது தான் இங்கே சிறப்பானதும் குறிப்பிடத்தக்கதும் ஆகும்.

***உறக்கம் தெளிவோம் - உற்சாகம் கொள்வோம்! - சரித்திரம்**

சாட்சி ஹெம்! *

திருச்சி கோட்டை கிறிஸ்து நாதர் ஆலயம் (1766):

நவாபின் இனாமும் ஸ்வார்ட்ஸ் அர்ப்பணிப்பும்

ஆங்கிலேயபடைகள் முகமது அலி நவாப்பின் ஆதரவுக்கு உந்துதலாக திருச்சிராப்பள்ளி கோட்டைக்குள் தங்கவைக்கப்பட்ட காலத்தில், போர் சூழ்நிலைகளுக்கு நடுவிலும், அவர்கள் ஆண்டவரைத் தொழுவதில் காலத்தீங்கில்லை. இப்படியான ஒரு ஆவிக்குரிய தேவையால், சீரமைந்த ஆராதனைக்கான இடமும், ஒரு நம்பத்தகுந்த ஆளும் தேவைப்பட்டனர்.

இந்நிலையில், திருச்சிராப்பள்ளி ஆங்கிலேய படைப்பிரிவின் மேஜர் பிரெஸ்டன் தஞ்சாவூரில் இருந்த தனது நண்பரான கேப்டன் பெர்க் அவர்களைத் தொடர்புகொண்டார். இந்த தருணத்தில் தஞ்சாவூரில் 48வது ரெஜிமெண்டின் ஆங்கிலேய படைகளுக்கு சுவிசேஷம் அறிவிக்க அருட்திரு ஜோஹன் கிறிஸ்தியான் வைப்பிராக், கடலூரில் இருந்திருந்த கிறிஸ்தியன் பிரெடிக் ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயரை அழைத்து வந்திருந்தார்.

அந்தக் காலத்தில் திரு ஹடிஸ்ஸ்டன் மற்றும் கர்னல் ஸ்டூவர்ட் ஆகியோர் தஞ்சை கோட்டைப் பகுதியில் படைகளுடன் தங்கியிருந்தனர். மேஜர் பிரெஸ்டனின் கடிதம் கேப்டன் பெர்கிடம் சென்றதும், அதே சமயத்தில் ஸ்வார்ட்ஸ் தஞ்சையில் வந்தடைந்தார். அவரைப் பற்றிய தகவலை கேட்டு, மேஜர் பிரெஸ்டன் அவரது ஆவிக்குரிய சேவையை திருச்சிராப்பள்ளி கோட்டையில் உள்ள ஆங்கிலேய படைவீரர்களுக்காக பயன்படுத்தும் வகையில் ஆலய குருவாக நியமிக்கச் சிந்தித்தார்.

ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயர், பிஷப் நியூட்டனின் சகோதரர் திரு நியூட்டனின் அழைப்பின் பேரில் இந்த நியமனத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறு அவர் கோட்டையில் உள்ள ஆங்கிலேய படைவீரர்களுக்கான ஆலயத்தின் முதன்மை குருவாக நியமிக்கப்பட்டார்.

1762 ஆம் ஆண்டு, மலைக்கோட்டை அடிவாரத்தில் ஸ்வார்ட்ஸ் ஆராதனை நடத்தினார். அவருக்காக ஒரு பிராமணரின் வீடு வாடகைக்கு எடுத்து வசிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆலயம் இல்லை என்பதனால், கோட்டையின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள ஆயிரம்கால மண்டபம் அல்லது சில சமயங்களில் வீடுகளிலேயே ஆராதனை நடைபெற்றது.

ஒரு காலையில் ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயர் வேதாகமத்துடன் தோட்டத்தில் நடைபயிற்சி மேற்கொண்டபோது, நவாப் முகமது அலிகான் மற்றும் அவரது அமைச்சர்கள், படைச்சூழில் உள்ள குளத்தில் குளிக்க வந்திருந்தனர். ஸ்வார்ட்ஸ் கண்ட நவாப், அவரின் பணியை விசாரித்து அறிந்தபின் இருவருக்கிடையில் நட்பு மலர்ந்தது. இந்நட்பை ஸ்வார்ட்ஸ் ஸ்திரமாகப் பராமரித்தார். இதன் வழியாக அவர் ஆலயம் கட்ட இடம், பாடசாலை வசதி போன்ற தேவைகளைப் பற்றிக் கேட்டார்.

மேஜர் பிரெஸ்டன் மற்றும் ஆற்காட்டு நவாபின் ஒத்துழைப்பின் மூலம், தெப்பக்குளத்தின் வடபகுதியில் ஆலயம்

கட்டுவதற்கான நிலப்பகுதியை நவாப் இனாமாக வழங்கினார். மேஜர் பிரெஸ்டனின் வழியாக, ஆங்கிலேய அதிகாரிகளிடமும், படைவீரர்களிடமும் நன்கொடை தீரடப்பட்டது. இந்த நன்கொடை உதவியுடன் 1765 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 13ம் தேதி ஆலயத்திற்கான அடிக்கல் நாடப்பட்டது.

ஆலயத்தின் கட்டட அமைப்பு மற்றும் சிறப்புகள்:

1. ஆலயம் 72 அடி மு 46 அடி என்ற பரப்பளவில் கட்டப்பட்டது.
2. இரு வெஸ்ட்மீன் அறைகள் 12 அடி மு 8 அடி அளவில் உள்ளன.
3. மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாகிய ஆல்பின் பகுதியில் பொன்வண்ணம் பொலிந்த பத்து கட்டளைகள், கர்த்தரின் ஜெபம் ஆகியவை கண்ணை கவரும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
4. பத்து கட்டளைகள் மற்றும் கர்த்தரின் ஜெபம் ஆங்கிலம், போர்த்துக்கீசிய பெரிஷிய மொழிகளில், மேலும் ஜெபம் தமிழிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது.
5. இது அந்தக் காலத்தில் நடைபெற்ற பல மொழி ஆராதனைகளை (தமிழ், ஆங்கிலம், போர்த்துக்கீசியம்) பிரதிபலிக்கிறது:
6. காலை 8 மணி: தமிழ்மக்கள்
7. காலை 10 மணி: ஆங்கிலேய படைவீரர்கள்
8. மாலை 4 மணி: போர்த்துக்கீசிய கிறிஸ்தவர்கள்

வழிபாட்டுக்குரிய இடங்கள் மற்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகள்:

1. ஆலய நுழைவுவாயில் கிழக்கு புறமாக அமைக்கப்பட்டது, இது Main Guard Gate வாயிலுடன் ஒத்த அமைப்பைக் கொண்டது.
2. ஆலயத்தின் கிழக்குச் சுவரில் நவாப் வழங்கிய நிலத்திற்கான கல்வெட்டு உள்ளது.
3. அதன் அருகில், ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயர் வாழ்ந்த வீடு மற்றும் பிஷப் ஹீப்ர் இறுதியாகப் பிரசங்கம் செய்த படிக்கல் காணப்படுகின்றன.

திறப்பு நிகழ்வு:

18 மாதங்கள் 5 நாட்களுக்குள் கட்டப்பட்டு, 1766 மே 18ம் தேதி கிறிஸ்தியன் பிரெஸ்டிக் ஸ்வார்ட்ஸ் அவர்களால் இந்த கிறிஸ்து நாதர் ஆலயம் புனிதமாக நிறுபிக்கப்பட்டது.

மூலம் மற்றும் முக்கியத்துவம்:

இந்த ஆலயம் மட்டுமின்றி, ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயரின் வாழ்வும் பணிகளும் திருச்சி மற்றும் தஞ்சை பகுதியில் கிறிஸ்தவ சேவையின் அடித்தளங்களை அமைத்தன. ஆங்கிலேய அரசியலும், தமிழரின் ஆன்மிகக் காண்டத்தையும் ஒன்றிணைத்துப் பாராட்டத்தக்கபடி வரலாற்று பொக்கிஷமாக விளங்கும் இந்தக் கோட்டை ஆலயம், இன்று வரை பிரார்த்தனைக்கும் பார்வைக்கும் ஒரு ஆவிக்குரிய மையமாக விளங்குகிறது.

இராமநாதபுரம் இ.பி.ஓ. கிறிஸ்து ஆவயம்: தூய்மையான புகழ் தாண்டிய இறை மாதவன்

அருள்திரு. வி. பரேம் கிறிஸ்துதாஸ்

வறண்ட பூமியில் விசுவாசத்தின் விதைகளை விதைத்து, கல்வி ஒளிபெற்று, அன்பின் கரங்களால் சமூகத்தை அணைத்த ஒரு திருச்சபையின் அர்ப்பணிப்பு மிக்க வரலாற்றுப் பயணம்.

அறிமுகம்: வறண்ட மண்ணில் துவிர்த்த விசுவாசம்

இந்தியாவின் தென்கோடியில், வங்கக் கடலோரம் அமைந்துள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பெரும்பாலும் வறண்ட நிலப்பரப்பையே கொண்டது. விவசாயக் கூலிகளும், மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுமே இங்கு பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர். ஒரு காலத்தில் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும், அறியாமையும் சூழ்ந்திருந்த இப்பகுதியில், கல்வியும் பின்தங்கியே இருந்தது. இத்தனை சவால்களுக்கு மத்தியிலும், இந்த மண்ணில் கிறிஸ்துவின் நாமம் தழைத்தோங்கி, பல திருச்சபைகள் வேரூன்றி நிற்பது எப்படி? இறைவனின் சித்தம் இப்பகுதியில் எவ்வாறு நிறைவேறியது? அந்த விசுவாசப் பயணத்தின் முதல் சுவடுகளை நாம் தேடுவோம்.

தியாகத்தின் விதை: புனித ஜான் டி பிரிட்லோவின் இரத்த சாட்சியம் (17 ஆம் நூற்றாண்டு)

இராமநாதபுரம் சீமையில் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை முதன்முதலில் ஆழமாக விதைத்தவர், இயேசு சபையின் வீரமிக்க ஊழியரான புனித அருளாளர் ஜான் டி பிரிட்லோ (1647 - 1693) அவர்களே. திருவாடானை அருகேயுள்ள ஓரியூரில் தங்கி, உள்ளூர் மக்களின் மொழியிலும், பண்பாட்டிலும் தன்னை கரைத்துக்கொண்டு இறைப்பணியாற்றினார். அவரது அன்பின் ஊழியத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, சுமார் 4000 பேர் திருமுழுக்கு பெற்று கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால், அவரது விசுவாசப் பணியை விரும்பாத சக்திகளால், 1693-ஆம் ஆண்டு அவர் இரத்த சாட்சியாக மரித்தார். அவர் சிந்திய இரத்தம் வீண்போகவில்லை; அதுவே இப்பகுதியில் கிறிஸ்தவம் செழித்து வளர இடப்பட்ட பலமான அஸ்திவாரமாயிற்று. இன்றும், அவர் மரித்ததாகக் கூறப்படும் ஓரியூர் மண் சிவந்து காணப்படுவது, அவரது தியாகத்தின் ஜீவனுள்ள சாட்சியாக விளங்குகிறது.

கல்வி ஒளி ஏற்றிய கரம்: அருள்திரு. ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயர் (18 ஆம் நூற்றாண்டு)

புனித ஜான் டி பிரிட்லோவின் தியாகத்திற்குப் பிறகு, இப்பகுதியில் இறைப்பணியைத் தொடர தேவன் ஆயத்தம் செய்த பாத்திரம், ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த அருள்திரு. கிறிஸ்டியன் ஃபிரெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ் (1726-1798) ஐயர். ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபையின் SPG (Society for the Propagation of the Gospel) ஊழியரான இவர், 'கல்வியின் தந்தை' எனப் போற்றப்படுகிறார்.

1774-இல் இராமநாதபுரம் வந்தடைந்த இவர், வெறும் சுவிசேஷத்தை மட்டும் போதிக்கவில்லை; மக்களின் அறியாமையை அகற்ற கல்வியே பேராயுதம் என்பதை உணர்ந்தார். அதன் விளைவாக, 1784-இல் அவர் தொடங்கிய ஆங்கிலப் பள்ளியே, இன்று நமது ஆலய வளாகத்தில் கம்பீரமாக இயங்கிவரும் சி.எஸ்.ஐ. துவக்கப்பள்ளி. அரச குடும்பத்து பிள்ளைகளும் இங்கு படித்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்து, 1785-இல் இதனை வட்டார மொழிப் பள்ளியாக மாற்றினார். அதே ஆண்டில், இன்று மாபெரும் விருட்சமாக வளர்ந்து நிற்கும் ஸ்வார்ட்ஸ் மேல்நிலைப் பள்ளியையும் நிறுவினார். கல்வி, சுவிசேஷம், சமூகப் பணி என பன்முகத் தளங்களில் அவரது உழைப்பு, இராமநாதபுரத்தில் திருச்சபை வளர அடித்தளமிட்டது. கவிஞர் வேதநாயக சாஸ்திரியார், சமூக சேவகி குளோரிந்தாள் அம்மையார் போன்றோர் அவரது உழைப்பின் ஆசீர்வாதமான கணிகள்.

கர்த்தருக்கென்று கட்டப்பட்ட ஆலயம்: கிறிஸ்துவின் திருச்சபை (18-19 ஆம் நூற்றாண்டு)

ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயரின் மறைவிற்குப் பின், அவரது பணியை அருள்திரு. ஜெனிக் ஐயர் மற்றும் அருள்திரு. கேரிக்

ஐயர் ஆகியோர் தொடர்ந்தனர். தேவ சித்தத்தால், அருள்திரு. ஜெனிக் ஐயர், SPG மிஷனின் பேருதவியுடன், இராமநாதபுரத்தின் மையத்தில் ஒரு தேவ ஆலயத்தைக் கட்டும் பணியை 1797-இல் தொடங்கினார். இரண்டு ஆண்டு கால அர்ப்பணிப்பு மிக்க உழைப்பிற்குப் பின், 1799-இல் ஆலயம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. 1800-ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 15-ஆம் நாள், அந்த அழகிய ஆலயம் கர்த்தரின் மகிமைக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

ஆலயத்தின் வரலாற்றுச் சின்னங்கள்:

- **வடிவமைப்பு:** ஆரம்பத்தில் சிலுவை வடிவில் கட்டப்பட்ட இந்த ஆலயம், சபையின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப காலப்போக்கில் விரிவாக்கப்பட்டது. அருள்திரு. தங்கையா ஐயர் (1958-61) மற்றும் அருள்திரு. டாக்டர். W. சாமுவேல் செளந்தர பாண்டியன் ஐயர் (1989) ஆகியோரின் காலத்தில் செய்யப்பட்ட விரிவாக்கங்கள், தேவன் சபையை ஆசீர்வதித்ததன் அடையாளங்கள்.
- **பீடத்தின் வண்ணக் கண்ணாடி:** இத்தாலியிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட இந்த வண்ணக் கண்ணாடிகள், பீடத்தை அலங்கரித்து, தேவ பிரசன்னத்தின் அழகை இன்றும் பிரதிபலிக்கின்றன.
- **ஆலய மணி:** லண்டனின் புகழ்பெற்ற 'Mears and Stainbank' நிறுவனத்தால் 1876-இல் வாங்கப்பட்ட இந்த கம்பீரமான மணி, அன்றைய இராமநாதபுரம் மன்னரின் உறவினரான திரு. தினகர் ராஜா அவர்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. இதன் ஓசை, நூற்றாண்டுகளாக மக்களை தேவ சமூகத்திற்கு அழைத்து வருகிறது.
- **அரசு குடும்பத்தின் பாங்களிப்பு:** ஆலயத்தின் பலிபீடத்தில் உள்ள திருமறை வைக்கும் நிலைப்பாடு போன்றவை, 1800-களில் அன்றைய அரசர்களால் வழங்கப்பட்ட அன்பளிப்புகள். இது, திருச்சபைக்கும் உள்ளூர் சமுதாயத்திற்கும் இடையே இருந்த நல்லுறவின் சாட்சியாகும்.

தியாகத்தின் நினைவிடங்கள்: கல்லறைகளின் கதை

இவ்வாலய வளாகம், வெறும் வழிபாட்டுத் தலம் மட்டுமல்ல; பல தியாகிகளின் ஓய்விடம்.

- ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியப் படையில் 50 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய தளபதி மார்டின்ஸ் (இ. 1810), லெப்டினென்ட் ஹென்றி மில்லர், ரோஜர் சாக்ஸன் போன்றோரின் கல்லறைகள் இங்குள்ளன.
- இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவர், பிரான்சிஸ் வைட் எல்லிஸ் (1777 - 1819). இவர் ஒரு அரசு அதிகாரி மட்டுமல்ல, திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த முன்னோடி. தமிழை ஒரு தனித்தியங்கும் செம்மொழி என நிறுவிய இவரது ஆய்வுகள், மிஷனரிகள் தமிழ் மக்களோடு எளிதில் உறவாடவும், நற்செய்தியைப் பண்பாட்டோடு

பறைசாற்றவும் பேருதவி புரிந்தன. இவர்கள் தங்கள் தேசத்தை விட்டு, இங்கு வந்து ஊழியம் செய்து, இதே மண்ணில் மரித்து அடக்கம் செய்யப்பட்டது, அவர்களின் அர்ப்பணிப்பின் ஆழத்தைப் பறைசாற்றுகிறது.

அன்மீன் கரங்கள்: சமூகப் பணியில் திருச்சபை

செயின்ட் மார்டின் மருத்துவமனை: '**விசுவாசம் கிரியைகளில் வெளிப்பட வேண்டும்**' என்பதற்கேற்ப, 1924-இல் டாக்டர் மார்டிரேட் கிரே ஜோன்ஸ் அம்மையாரால் செயின்ட் மார்டின் மருத்துவமனை தொடங்கப்பட்டது. '**வெள்ளைக்கார அம்மா மருத்துவமனை**' என மக்களால் பாசத்துடன் அழைக்கப்பட்ட இம்மருத்துவமனை, இப்பகுதி மக்களின் உடல்நலக் குறைவைப் போக்கும் தேவனுடைய கருவியாக விளங்கியது.

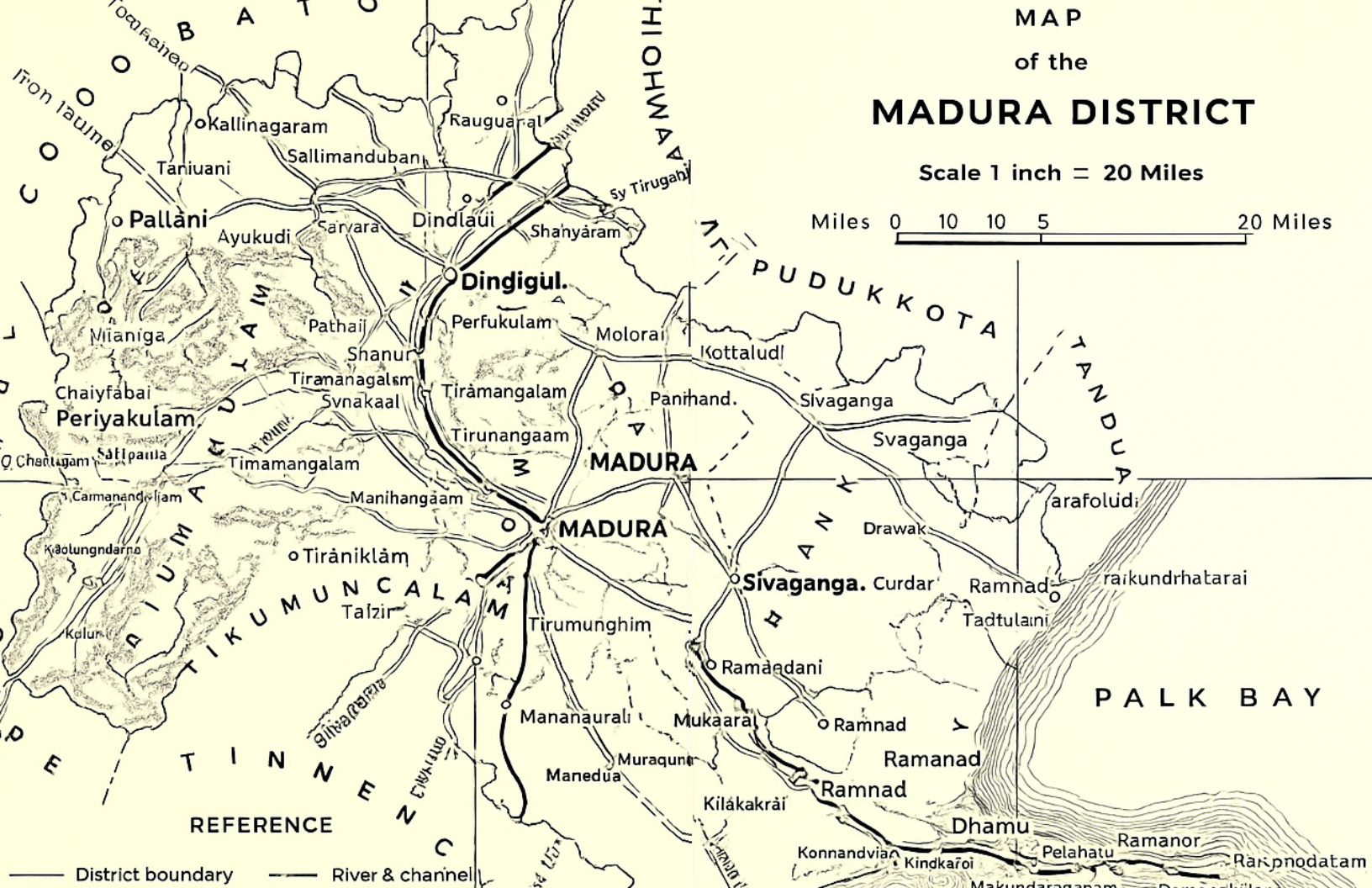
செயின்ட் தாமஸ் சிற்றாலயம்: 1887-இல் காலரா நோயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சேவை செய்து, மலேரியா நோயால் தனது 29-வது வயதில் மரித்த அருள்திரு. ஆர்த்தர் ஹீபர் தாமஸ் என்ற இளம் மிஷனரியின் தியாகத்தை நினைவுகூரும் வகையில், அவரது நண்பர்களால் 1900-இல் இந்தச் சிற்றாலயம் கட்டப்பட்டது. தலைகீழாகக் கவிழ்க்கப்பட்ட கப்பல் போன்ற இதன் வடிவமைப்பு, புயல் நிறைந்த வாழ்வில் நம்பிக்கைத் துறைமுகமாகிய கிறிஸ்துவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வருமையில் சின்னங்கள்

இறைப்பணியால் நிறுவப்பட்ட ஸ்வார்ட்ஸ் மேல்நிலைப் பள்ளி, இந்தியாவிற்கு வழங்கிய மாபெரும் கொடைகளில் ஒருவர், நம் முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் மேதகு ஏ.பி.ஜே. அப்துல் கலாம் அவர்கள். அவர் இப்பள்ளியில் பயின்றவர் என்பது, திருச்சபையின் கல்விப் பணிக்குக் கிடைத்த மணிமகுடம். மேலும், திராவிட மொழியியல் அறிஞர் ஜி.யு.போப் அவர்கள் இப்பகுதிக்கு வருகை தந்து, திருச்சபை எல்லைகளை முறைப்படுத்த உதவியதும் ஒரு முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

முடிவுரை: சாட்சியின் கலங்கரை விளக்கு

புனித ஜான் டி பிரிட்டோவின் தியாக இரத்தத்தில் தொடங்கி, ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயரின் கல்விப் புரட்சி, ஜெனிக் ஐயரின் ஆலய உருவாக்கம், எண்ணற்ற மிஷனரிகளின் தன்னலமற்ற சேவை, உள்ளூர் விசுவாசிகளின் பாங்களிப்பு எனப் பலரின் அர்ப்பணிப்பால் கட்டப்பட்டதுதான் இராமநாதபுரம் சி.எஸ்.ஐ. கிறிஸ்து ஆலயம். இதன் கருங்கல் சுவர்கள், ஒரு கட்டத்தின் கதையை மட்டும் சொல்லவில்லை; மாறாக, வறண்ட நிலத்தில் ஒரு விசுவாச சமூகம் எவ்வாறு இறைவனால் தழைக்கச் செய்யப்பட்டது என்ற அற்புதமான சாட்சியத்தைப் பறைசாற்றுகின்றன. இன்றும், இந்த ஆலயம் இராமநாதபுரத்தின் ஆன்மிக அடையாளமாகவும், கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பறைசாற்றும் வரலாற்றுச் சுவடாகவும் கம்பீரமாக நிற்கிறது. கர்த்தருடைய நாமம் என்றென்றும் மகிமைப்படுவதாக! ஆமென்.

அமெரிக்க கிறையடியார்

முனைவர். ஸ்டீபன் இன்பநாதன்
மதுரை

Rev. Dr. Telfer Mook

அருள் திரு. டெல்ஃப் மூக், பிப்ரவரி 15, 1917 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் அமெரிக்க டார்ட்மவுத் கல்லூரி, இங்கிலாந்தில் உள்ள கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம், அமெரிக்க யேல் சட்டப் பள்ளி மற்றும் சிகாகோ இறையியல் செமினரி ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்றார். 1940 இல், இவர் டெஸ் மொய்ன்ஸைச் சேர்ந்த ஜேன் டே பார்க்கரை மணந்தார். இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, அருள் திரு. டெல்ஃப் ஜப்பானிய மொழியைக் கற்றுக்கொண்டார். பசிபிக் பெருங்கடலில் அமெரிக்க கடற்படை உளவுத்துறையில் பணியாற்றினார். போருக்குப் பிறகு, வழக்கறிஞர் பணியினை மேற்கொண்டார். தொழிலைத் தொடங்கினார், உள்ளூர் அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார், இத்தகு பணிகளை ஆற்றி வந்த டெல்ஃப் 1950 இல், தெய்வீக அழைப்பை உணர்ந்தார். அவ்வழைப்பிற்கு கீழ்ப்படிந்து உள்ளூர் தேவாலயத்தில் போதகரானார். 1958 இல், நியூ ஹாம்ப்ஷையின் கான்கார்டில் உள்ள ஒரு தேவாலயத்தில் குறுகிய காலம் ஆன்மீகப் பணியாற்றிய பின்னர், நியூயார்க் நகரில் உள்ள United Church Board for World Ministries; இந்தியா-இலங்கை

செயலாளரானார். இப்பணிக்காக 18 மாதங்கள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தங்கினார். செயலாளராகப் பொறுப்பேற்ற இருபத்தைந்தாண்டுகளில் இவர் ஆற்றிய பணிப் பங்களிப்பு மகத்தானதாகும். குறிப்பாக தென்னிந்திய திருச்சபை (CSI) மற்றும் வட இந்திய திருச்சபையை (CNI) நிறுவுவதிலும், இலங்கையில் தமிழ் மற்றும் சிங்கள சமூகங்களுக்கிடையேயான தொடர்பு நடவடிக்கைகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

அருள்திரு மூக், 'உலகளாவிய கிறிஸ்தவ ஒற்றுமை' எனும் சிந்தனாவாதத்தில் உறுதியாக நின்றார். இந்தியாவில் இருந்த பெரும்பாலான சீர்திருத்த திருச்சபை தேவாலயங்கள் பிரிவினைவாத அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த தேவாலயங்கள் ஒன்றிணைந்து தங்களின் அடையாளங்களை வலியுறுத்த முயன்றபோது, மேற்கத்திய திருப்பணி வாரியங்களை ஒன்றிணைப்பதில் டெல்ஃப் முன்னணியில் இருந்தார்.

அருள்திரு மூக். பல்வேறு கண்ணோட்டங்களைக்

வணிக வளாகங்கள் குறித்தான கல்வெட்டுகளைக் காணலாம்

அவர் தனது ஊழியர்களை வழிநடத்துவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி, அவர்களுக்கு உத்வேகமும் அளித்தார். அவர் வெறும் நிர்வாகியாகவோ அல்லது திட்டங்களை வழிநடத்துபவராகவோ மட்டும் இருக்கவில்லை. மாறாக, அவர் தனது ஊழியர்களின் மீது உண்மையான அக்கறை கொண்ட வழிகாட்டியாக, அவர்களின் தேவைகளுக்குச் செவிசாய்க்கும் உற்ற நண்பனாக, மேலும் அவர்களின் கவலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் தோழனாகவும் விளங்கினார்.

டெல்ஃப் மூக்கின் மனைவி ஜேன் எழுத்தாளர் மற்றும் பதிப்பாசிரியராகத் திகழ்ந்தார். UCBWM மிஷன் பணிகளை ஆவணப்படுத்துவதில் பல ஆண்டுகள் முனைப்புடன் பணியாற்றினார். யுனைடெட் சர்ச் ஹெரால்டு மற்றும் UCC/பிரெஸ்படேரியன் பத்திரிகையின் ஊழியராகவும் பணியாற்றினார். இந்தியா உட்பட பல நாடுகளிலுள்ள தேவாலயங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றினார், மேலும் அவரும் அவரது கணவரும் இணைந்து ஈடுபட்டிருந்த பணிகளை திரைப்படங்களாக உருவாக்கினார். அந்தப் படங்கள் நூற்றுக்கணக்கான தேவாலயங்களில் திரும்பத் திரும்ப திரையிடப்பட்டு, உற்சாகமான வரவேற்பைப் பெற்றன. இத்திரைப்படங்கள் மூலமாக அமெரிக்கத் திருச்சபையில் இருந்து ஏராளமான நிதி உதவியை இந்திய இலங்கை அருட் பணிகளுக்காகப் பெற்றார்.

ஜேன் எழுத்தாளராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கான பல புத்தகங்களையும், பத்திரிகைகள் மற்றும் பருவ இதழ்களில் பல்வேறு கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது பொழுதுபோக்கு புகைப்படம் எடுப்பது. இதன் விளைவாக கிறிஸ்டல் ஏரியைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் எடுக்கப்பட்ட படங்களைக் கொண்டு பல நாட்காட்டிகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஜேன் அவர்கள் தமது 67வது திருமண ஆண்டுவிழாவிற்குப் பிறகு 2007 இல் காலமானார். டெல்ஃப் மூக்-ஜேன் தம்பதியருக்கு பைரன், டேவிட், பிரான்சஸ் மற்றும் மார்கரெட் என நான்கு குழந்தைகள் உள்ளனர்.

இறுதியாக வடக்கு மிக்சிகனில் சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலராகவும் மற்றும் சமூக அமைப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். டெல்ஃப் மூக் மே 23 அன்று கலிபோர்னியாவில் தனது 91 வயதில் காலமானார். டெல்ஃப்ரின் கருணை, கவனிப்பு, கேட்கும் திறன், ஒற்றுமைக்கான அர்ப்பணிப்பு, அயராது உழைப்பு மற்றும் தன்னலமற்ற சேவை மனப்பான்மை ஆகியவையே அவரை ஆகச் சிறந்த மறை பரப்பாளராகவும், அன்பான மிஷனரி தலைவராகவும் உயர்த்தியது.

கேட்டுப் புரிந்துகொள்ளும் திறனைப் பெற்றிருந்தார். டெல்ஃப் தெற்காசியாவிற்கு பயணம் மேற்கொண்ட நேரத்தில் மிஷனரிகளைச் சந்தித்து அவர்களின் தேவைகளை முழுமையாகக் கேட்டறிந்து உடனடியாக அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதில் ஆர்வம் காட்டுவதோடல்லாமல் 18 மணி நேர பயணத்தின் நீண்டமுனைப்புடனும் திறம்படவும் செயலாற்றினார். சோர்வைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், உடனடியாக அங்குள்ள மிஷனரிகளைச் சந்தித்து அவர்களின் குடும்பம், பணி குறித்து விசாரிப்பதில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தினார். அவர்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்கள் குறித்தும், மேலும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் இடர்பாடுகளை இணங்கண்டறிந்து அவற்றிற்கு தேவையான உதவிகள் யாவை ? என்பதையெல்லாம் பொறுமையுடன் கேட்டறிந்தார். ஒவ்வொரு மிஷனரியும் தங்களது அனுபவங்களையும், சந்திக்கும் இடர்களையும் தயக்கமின்றிப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சூழலை உருவாக்கினார். அவரது கனிவான அணுகுமுறையும், கூர்ந்து கவனிக்கும் திறனும், நீண்ட பயணத்தின் களைப்பைக்கூட பொருட்படுத்தாமல் அனைவருடனும் நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்த அவருக்கு உதவின. இந்தத் தனித்துவமான பண்பே அவரை ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகவும், மிஷனரிகள் மத்தியில் நம்பிக்கைக்குரியவராகவும் நிலைநிறுத்தியது. மதுரையில் உள்ள புகழ்பெற்ற அமெரிக்கன் கல்லூரி, லேடி போக் கல்லூரி மற்றும் மதுரை முகவை திருமண்டலத்திலுள்ள பல பள்ளிகளில் இவரால் அடிக்கல் நாடப்பட்ட அல்லது திறந்து வைக்கப்பட்ட கட்டிடங்கள்,

சென்னை

நேப்பியர்

பாலத்திற்கும்

திருநெல்வேலி

மெய்ஞானபுரம்

ஆலயத்திற்கும்

ஓர் வரலாற்றுப் பிணைப்பு!

மன்னா செல்வகுமார்

நாம் தினமும் கடந்து செல்லும் இடங்களுக்கும், தூரத்தில் நாம் கேள்விப்படும் சரித்திரச் சின்னங்களுக்கும் இடையே ஒரு ஆச்சரியமான தொடர்பு இருக்கும். அப்படியொரு கதைதான் சென்னை மாநகரின் அடையாளமான நேப்பியர் பாலத்திற்கும், திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி திருமண்டலத்தின் பெருமையான மெய்ஞானபுரம் பரிசுத்த பவுலின் ஆலயத்திற்கும் இடையே உள்ளது.

யார் இந்த நேப்பியர்?

பிரான்சிஸ் நேப்பியர், 1866 முதல் 1872 வரை மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் கவர்னராக இருந்தவர். அவரது பெயரில்தான், கூவம் ஆற்றின் மீது 1869-ல் கட்டப்பட்ட புகழ்பெற்ற நேப்பியர் பாலம் சென்னையில் அமைந்துள்ளது. இன்று சதுராங்க பலகை (Chess Board) வடிவமைப்புடன் ஜொலிக்கும் இந்தப் பாலம், அதே பிரான்சிஸ் நேப்பியர் என்ற சென்னை ஆளுநராரால் கட்டப்பட்டது.

வரலாற்றுப் பயணம் தொடங்கிய புள்ளி:

1868-ஆம் ஆண்டு... கவர்னர் நேப்பியர் பிரபு, திருநெல்வேலி சீமையில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் ஆற்றிவரும் பணிகளைப் பார்வையிட ஒரு நீண்ட பயணத்தை மேற்கொண்டார். பாலையங்கோட்டை,

நேப்பியர் பிரபு விஜயத்தின் போது கோபுரவேலைமுடிந்து
ஸ்தூபியின் மகுடக்கல் வைக்கப்பட்டது.'

இணைப்பின் சுருக்கம்:

- ஒரு சரித்திர புருஷரின் பெயர், தெற்கே ஒரு ஆலயத்தின் முக்கிய நிகழ்வோடும், ஒரு சாலையின் உருவாக்கத்தோடும், வடக்கே தலைநகரின் முக்கிய அடையாளத்தோடும் பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது.

மெய்க்குணபுரத்தில்
தேவ நாம மகிமைக்கென்று
கனம் ஜான தாமஸ் ஐயரவர்களால்
கட்டப்பட்டுள்ள
பரீ. பவுலின் ஆலயம்
1844-ம் ஓர் ஜூன் மீ 20-ம் 2-
சென்னை C.M.S. காரியதரிசி கனம் J.L. கச்சு ஐயரவர்களால்
அஸ்திபாரம் போடப்பட்டது.
1847-ம் ஓர் மடிசம்பர் மீ 9-ம் 2-
கனம் ஜான தாமஸ் ஐயரவர்களால்
பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.
1868-ம் ஓர் அக்டோபர் மீ 9-ம் 2-
சென்னை கவானா கோயில் பீரடி விஜயத்தின் போது
கோபுரத்தை மூடிந்து தோரியின் மருடக்கல் வைக்கப்பட்டது
1885-ம் ஓர் ஜனவரி மீ 22-ம் 2-
மேற் கோபுர வேலை முடிவிலிற்றது
மகா கனம் சாராஜெஸ் அத்தியக்ஷரவர்களால்
மறு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

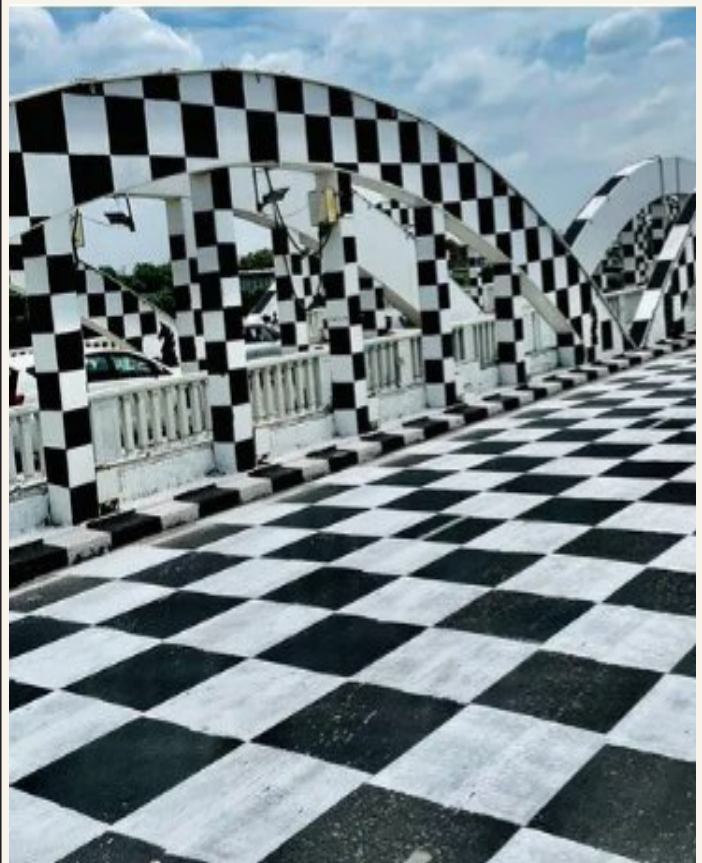
இந்தப் பயணத்தின் ஒரு பகுதியாக, அக்டோபர் 9-ஆம் தேதி நேப்பியர் பிரபு மெய்ஞானபுரத்திற்குத் தன் பரிவாரங்களுடன் வருகை தந்தார். ரெவரெண்ட் ஜான் தாமஸ் ஐயர் அவர்களால் மிகுந்த கலையுயத்துடன் கட்டப்பட்டு வந்த மெய்ஞானபுரம் ஆலயத்தின் பிரம்மாண்டமான கோபுரப் பணிகள் அப்போது இறுதிக்கட்டத்தை எட்டியிருந்தன.

ஆலயத்தின் அழகில் மெய்மறந்து போன நேப்பியர் பிரபு, 'இந்தியாவில் நான் பார்த்த ஆலயங்களிலேயே இதுதான் சிறந்தது. கல்கத்தாவில் உள்ள தேவாலயம் கூட இதன் அழகிற்கு ஈடாகாது' என்று மனதாரப் புகழ்ந்தார்.

அன்றைய தினம், ஆலய கோபுரத்தின் உச்சியில் 'மகுடக்கல்' (Crowning Stone) வைக்கும் பிரதிஷ்டை விழா, கவர்னர் நேப்பியர் பிரபு முன்னிலையில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. ரெவரெண்ட் ஜாண் தாமஸ் ஐயரின் மகனான டேவிஸ் தாமஸ் ஐயரும், கவர்னரின் அந்தரங்கச் செயலரும் கோபுரத்தின் உச்சிக்கு ஏறி, அந்த மகுடக் கல்லைப் பொருத்தினர். கீழே கூடியிருந்த சுமார் 4,000 பேர் கொண்ட மக்கள் கூட்டம் 'தேவனுக்கே மகிமையுண்டாவதாக' என்று விண்ணத்திர முழங்கியது.

இந்த வரலாற்று நிகழ்வு, வெறும் கதையல்ல. இன்றும் மெய்ஞ்ஞானபுரம் ஆலயத்தில் உள்ள கல்வெட்டில் மிகத் தெளிவாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது:

1868-ம் வருஷம் அக்டோபர் மீ 9 உ சென்னை கவர்னர்

ஒரே நாள், இரு பெரும் சாட்சிகள்: ஒரு தெய்வீக தொடர்ச்சி!

மன்னா செல்வகுமார்

ஜூன் 9 - இது ஒரு சாதாரண நாள் அல்ல. இந்திய கிறிஸ்தவ வரலாற்றின் இரண்டு மாபெரும் அத்தியாயங்களை இணைக்கும் ஒரு தெய்வீகப் பாலம் அமைந்த நாள். இன்று, இரண்டு ஒளிவிளக்குகளை நாம் நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறோம்.

1. விதைத்தவர்: வில்லியம் கேரி (நினைவு நாள்: ஜூன் 9, 1834)

'தற்கால மிஷனரித்துவத்தின் தந்தை' என்று போற்றப்படும் வில்லியம் கேரி, தன் வாழ்வை இந்தியாவிற்காக அர்ப்பணித்த இறைமனிதர். 'தேவனிடமிருந்து பெரிய காரியங்களை எதிர்பார்; தேவனுக்காகப் பெரிய காரியங்களைச் செய்' (Expect great things from God; attempt great things for God) என்ற புகழ்பெற்ற வார்த்தைகள், இன்றும் நம்மை அறைந்து அழைக்கின்றன.

சதி ஒழிப்பு, வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு, கல்விப்பணி என அவர் இந்திய மண்ணில் விதைத்த விதைகள் ஏராளம். 1834-ஆம் ஆண்டு இதே நாளில் அவர் தன் பூலோக ஓட்டத்தை முடித்தாலும், அவர் விதைத்த நற்செய்தி விதை இந்த மண்ணில் ஜீவனுடன் இருந்தது.

2. அறுவடை செய்தவர்கள்: FMPB (முதல் மிஷன் நிலையம்: ஜூன் 9, 1967)

வில்லியம் கேரி விதைத்த விதை விருட்சமாகும் ஒரு தெய்வீகத் தொடர் நிகழ்வாக, சரியாக 133 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அதே ஜூன் 9-ஆம் நாள் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு அரங்கேறியது.

முற்றிலும் இந்திய வாலிபர்களால், இந்தியர்களின் பங்களிப்போடு உருவாக்கப்பட்ட Friends Missionary Prayer Band (FMPB), தனது முதல் மிஷன் நிலையத்தை தருமபுரி பெரியமலையில் நிறுவியது. திரு. தியோடர் வில்லியம்ஸ்,

அருள்திரு. எமில் ஜெபசிங் போன்றோரின் அர்ப்பணிப்பு, உள்நாட்டு மிஷனரித்துவத்திற்கு ஒரு புதிய வழியைக் காட்டியது.

தெய்வீக இணைப்பு

இந்த வரலாற்று நாள், நம்மை ஒரு ஆழமான சத்தியத்திற்கு நேராக வழிநடத்துகிறது:

- ஒரு வெளிநாட்டு மிஷனரி (கேரி) இந்திய நிலத்தில் அன்போடு விதைத்த நற்செய்தி விதை...
- ஒரு உள்நாட்டு மிஷனரி இயக்கம் (FMPB) அதே நிலத்தில் வேரூன்றி, முளைத்து, பூத்து, பலன் கொடுக்கும் பிரார்த்தனை முயற்சியாக மாறியது!

இது தற்செயல் அல்ல; இது தேவனுடைய திட்டமிட்ட செயல்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சிந்தனையும் ஜெபமும்:

இன்று, இந்த இரு பெரும் சாட்சிகளையும் நினைவுகூரும் நாம், நம்மையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய கேள்வி இதுதான்:

'நாம் இந்த மாபெரும் சாட்சிகளின் தொடர்ச்சியாக வாழ்கிறோமா? தேவனிடமிருந்து பெரிய காரியங்களை எதிர்பார்த்து, அவருக்காகப் பெரிய காரியங்களைச் செய்ய முன்வருகிறோமா?'

கேரியின் தாகமும், FMPB-யின் அர்ப்பணிப்பும் நம் ஒவ்வொருவரின் வாழ்விலும் மிஷனரி உணர்வைத் தூண்டுவதாக! இந்த மாபெரும் இயக்கங்களை தேவன் தாமே ஆசீர்வதித்து வழிநடத்துவாராக!

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள் மாத ஆய்விதளம் இதே ஜூன் மாதத்தில் தான் முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியது. என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

ர்வ நாட்களை நினை; தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைச் கவனித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள். உபாகமம் 32.7

தமிழகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபை உருவாகி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாகின்றன. பராபரனின் பெரிதான கிருபையினால் இன்று திருமண்டலங்களாகவும், பல நூறு திருச்சபைகளாகவும் பெருகி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். திருச்சபை சரித்திரத்தை அறிய வேண்டிய அவாவும் மக்கள் மனதில் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலையில் 'யார் நமது காரியமாய் போவான்,' இதோ அடியேன் இருக்கின்றேன், என்னை அனுப்பு' என்று ஏசாயா தீர்க்கன் முன் வந்தது போல வரலாற்றை மீள் பதிப்பு செய்யவும், வரலாற்று பணிகளை கள ஆய்வுப் மேற்கொள்ளவும், நின்றுபோன வரலாற்று 'தொடரோட்டத்தை தொடரவும்' கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இயக்கமே 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்டது. நம்முடையவரலாற்றுச் சங்கத்தின்தரிசனத்தில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தன்னார்வத்தோடு தங்களையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களுடன் கைகோர்த்து இப்பணியைச் செய்து வருகின்றோம்.

வரலாற்றுச் சங்கமானது கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக உங்களுடைய ஜெபத்தினாலும் பேராதரவினாலும், மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பத்து அம்ச திட்டங்களில் மாத ஆய்விதழ், பழைய புத்தகங்கள் சேகரித்தல் மற்றும் டிஜிட்டல் செய்யும் பணி, புத்தக மறுப்பதிப்பு பணிகள், நூலகப் பணிகள், மிஷன் சுற்றுப்பயணம், புத்தக வனம் இணைய செயலி, ஆவணப்படம் தயாரித்தல், மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் போன்ற பணிகளை கடந்த ஆண்டுகளில் செய்து வருகின்றதை நீங்கள் அறிந்ததே.

இந்த ஆண்டிலும் வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இலக்குகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கின்றோம். குறிப்பாக **புத்தக மறுப்பதிப்பு, நூலக கட்டிட பணிகள், மிஷன் அருங்காட்சியகம்** மேற்கண்ட பணிகளை செய்து வருகின்றோம். இப்பணிகளில் நீங்கள் குடும்பமாகவோ, இயக்கமாகவோ அல்லது தனி நபராகவோ இணைந்து செயல்படவும் பங்கு பெறவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நம் சங்கத்தின் பத்து அம்ச செயல்திட்டத்தை நினைவுபடுத்துகின்றோம்:-

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு மீண்டும் ஒரு வரலாறு படைத்துக் கொண்டு இருக்கும் மாத ஆய்விதழ் தான் '**கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்**'. கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும்

ஒவ்வொரு தலைப்பைக் கொண்டு பல்வேறு அரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு மிக சிறப்பாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

மறைக்கப்பட்ட, மறந்த, மறைந்த மிஷனரிகள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள், கள ஆய்வுகள், பல்வேறு அரிய வரலாற்று பொக்கிஷங்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் தொடர்ந்து 1780 க்கு மேற்பட்ட வாசகர்களுடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

- காலவோட்டத்தில் அறுபட்டுக்கிடந்த இசைத் தமிழ் கண்ணிகளைத் தற்கால இசைத் தமிழ் உலகுக்குக் கோர்த்துக் கொடுத்த மாபெரும் இசைத் தமிழ் அறிஞர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவருடைய அளப்பரிய செயல்களை நினைவுகூறும் வகையில் **ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு மின்னனு ஆராய்ச்சி நூலகம்** நம்முடைய சங்கத்தின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ மின்னனு நூலகத்தில் **முதல் நூலகம்** என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. இந்த நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகவும் அமையும். மேலும் அநேக புதிய தமிழ் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களை உருவாக்கவும், ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கவும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

- வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடப்படாத கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம். குறிப்பாக நெல்லை திருமண்டல வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் அருள்திரு **தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர்** அவர்களுடைய படைப்புகளை மறுபதிப்பு செய்து இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு கொண்டு செல்லவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றோம். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் அவர்களின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க புத்தகம் அனைத்தையும் மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம்.

- நம்முடைய வரலாற்று சங்கமும் கிறிஸ்தவ ஆய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்து மையமும் இணைந்து **'புத்தக வனம்'** செயலி செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது. இந்த செயலி தமிழகத்தில் முதல் முறையாக டிஜிட்டல் முறையில் கையடக்க வடிவில் புத்தகமாக முழு நூலகமாக உங்கள் கைகளில் கொடுத்துள்ளோம். இன்னும் பல ஆயிரம் புத்தகங்களை பதிவேற்றும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் பெயரிலேயே **நினைவு புத்தக அங்காடி** ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- தமிழக வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுடைய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த மிஷனரிகள் பணி செய்த இடங்கள், அவர்களுடைய நினைவிடங்கள், தங்கியிருந்த இல்லங்கள், கல்லறைகள், வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஆலயங்கள், இரத்த சாட்சிகளாக மரித்த மிஷனரிகள் பணி செய்த மற்றும் தங்களை இரத்த சாட்சியாக ஒப்புக்கொடுத்த இடங்களை தெளிவான முறையில் பார்வையிடவும், வெளியிடங்களிலிருந்து வரும் மக்களின் வசதிக்காகவும் **Mission Tourist Map** என்று செயலி உருவாக்கி அதன் மூலம் அவர்கள் தங்குமிடங்கள், வழித்தடங்கள் அடங்கிய மின்னியல் கையேடு அமைப்பது.
- வரலாற்றின் பக்கங்களில் மறைந்து கிடக்கும் கிரீத்தனை கவிஞர்கள், உபதேசிமார்கள், முன்னாள் குருமார்களுடைய வரலாற்று பொக்கிஷங்களை சேகரித்து வருகிறோம். மேலும் அவர்களுடைய வரலாற்றுத் தகவல்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திருச்சபைகள், கிறிஸ்தவ பாடல்கள் உருவாக்கம் பெற்ற வரலாறுகள், பாடல்களின் வரலாறுகளையும் சேகரித்து அதை மின்னியல் முறைக்கு மாற்றும் பணிகளையும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம்.
- தமிழ் கிறிஸ்தவ பழைய புத்தகங்களை சேகரித்து மின்னியல் முறையில் ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகத்திலும், பேராசிரியர் **அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் நினைவு புத்தக அங்காடி**யிலும் பதிவேற்றம் செய்வதுடன் புத்தகங்களை தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் விதமாக ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலகம் அமைக்கவும் முயற்சிகளும் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.
- மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாக கொண்டு ஆவணப்படங்களை வெளியிடுவதற்கான

முயற்சிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். கர்த்தருக்கு சித்தமானால், வருகிற ஆண்டு **கிளாரிந்தா, ஏமி கார்மைக்கேல்** மிஷனரிகளின் வரலாற்றை ஆவணப்படமாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

- தங்களுடைய வசதியான வாழ்வை தியாகம் செய்து நம் நாட்டிற்கு வந்து கோதுமை மணிகளாய் விதைக்கப்பட்ட மிஷனரிகள் மற்றும் தன் சொந்த மக்களுக்காக தங்களையே அர்ப்பணித்த நம் இந்திய மிஷனரிகளின் நினைவிடங்கள் மற்றும் கல்லறைகளை கண்டறிவதுடன் திருச்சபையுடன் இணைந்து பராமரித்து அவர்களுடைய தியாகங்களை குறித்த விழிப்புணர்வை திருச்சபை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த பணியாற்றி வருகிறோம்.
- வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய கலை பொருட்கள் மற்றும் புத்தகங்கள், பைபிள், சேகரித்து வரலாற்று **அருங்காட்சியகம்** அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய பொருட்களை சேகரித்து வருகிறோம்.
- கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் மற்றும் மேய்ப்பரின் பயிலகம் சார்பாக கடந்த இரண்டு மாதமாக இணையதள **சீர்திருத்த தமிழ் திருச்சபையின் ஆரம்பங்கள்** என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டாவது செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இரவு ஏழு மூப்பது மணிக்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

கிறிஸ்தவருக்குள் பிரியமானவர்களே, கடந்த 2017ம் ஆண்டு அற்பமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நம்முடைய திருநெல்வேலி **கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்** இது வரையிலும் பல்வேறு தடைகளையும், நெருக்கடிகளையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள், நண்பர்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோருடைய இடைவிடா ஜெபத்தாலும், ஆதரவாலும், உதவியாலும் நம் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் நம்முடைய மாதாந்திர ஆய்விதழும் தடைகளின்றி வெளி வருகிறது. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமைய ஜெபத்தாலும், உடலுழைப்பாலும், பொருளாதார வழியிலும் உதவி வரும் அத்துணை நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து நாம் செயல்பட வேண்டிய தளங்கள் அநேகமுண்டு. இணைந்து செயல்பட அன்புடன் அழைக்கிறோம். வரலாற்றுச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும் கருவியாவோம். சர்வ வல்லமை கொண்ட ஆண்டவரின் ஆயுதமாவோம்.

christianhistoricalsociety.in/

என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையுஞ்செய்ய எனக்குப்
பெலனுண்டு. பிலிப்பியர் 4:13

BUILDERS

BUILDERS

S.RAJESH KUMAR

+91 97915 84022

FEATURES

- வடிவமைப்பு மற்றும் திட்டமிடல்
- கட்டுமான மேலாண்மை
- கட்டுமான சேவைகள்
- உள்கட்டமைப்பு சேவைகள்

CALL NOW

+91 97915 84022

No.16.VE Road
Tuticorin 628002

Return Requested:

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.

Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: **91767 80001**

To

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only